Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 987/2009/EK RENDELETE

(2009. szeptember 16.)

a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról

(EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg)

(HL L 284., 2009.10.30., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Bizottság 1244/2010/EU rendelete (2010. december 9.)	L 338	35	2010.12.22.
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 465/2012/EU rendelete (2012. május 22.)	L 149	4	2012.6.8.
►**M3**	A Bizottság 1224/2012/EU rendelete (2012. december 18.)	L 349	45	2012.12.19.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 987/2009/EK RENDELETE

(2009. szeptember 16.)

a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról

(EGT- és Svájc-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 42. és 308. cikkére,

tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 89. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([3]),

mivel:

(1) A 883/2004/EK rendelet korszerűsíti a tagállamok nemzeti szociális biztonsági rendszereinek koordinálására vonatkozó szabályokat, megállapítva a végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket és eljárásokat és egyszerűsítve azokat minden érintett szereplő számára. A végrehajtási szabályokat meg kell állapítani.

(2) A szociális biztonsági intézmények közötti eredményesebb és szorosabb együttműködés kulcsfontosságú tényező abból a szempontból, hogy a 883/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó személyek a lehető legrövidebb idő alatt és optimális feltételek mellett élhessenek jogaikkal.

(3) Az elektronikus kommunikáció megfelelő eszköze a tagállami intézmények közötti gyors és megbízható adatcserének. Az adatok elektronikus feldolgozása várhatóan hozzájárul ahhoz, hogy az eljárások minden érintett számára gyorsabbá váljanak. Az érintett személyek számára lehetővé kell tenni, hogy élhessenek a személyes adatok kezelése és szabad mozgása tekintetében a természetes személyek védelméről szóló közösségi rendelkezésekben meghatározott valamennyi biztosíték által nyújtott előnyökkel.

(4) A 883/2004/EK rendelet végrehajtásában valószínűleg részt vevő tagállami szervek adatainak – beleértve az elektronikus adatokat is – olyan formában történő rendelkezésre bocsátása, amely lehetővé teszi azok valós idejű frissítését, megkönnyíti a tagállami intézmények közötti információcserét. Ez a megközelítés, amely a tisztán ténybeli információk helytállóságát helyezi a középpontba, valamint azok azonnali elérhetőségét a polgárok számára, egyike az e rendelet által bevezetendő jelentős egyszerűsítő intézkedéseknek.

([1]) HL L 166., 2004.4.30., 1. o.
([2]) HL C 324., 2006.12.30., 59. o..
([3]) Az Európai Parlament 2008. július 9-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2008. december 17-i közös álláspontja (HL C 38. E, 2009.2.17., 26. o.) és az Európai Parlament 2009. április 22-i álláspontja. A Tanács 2009. július 27-i határozata.

▼B

(5) A szociális biztonsági rendszerek összehangolására vonatkozó szabályok végrehajtására szolgáló összetett eljárások lehető legzavartalanabb működése és az eljárások hatékony irányítása az e rendelet 4. mellékletének haladéktalan felülvizsgálatára szolgáló rendszert igényel. Az erre irányuló rendelkezések előkészítése és alkalmazása szoros együttműködést követel meg a tagállamok és a Bizottság között, továbbá – tekintve a késedelem állampolgárokra és a közigazgatásra gyakorolt hatásait – e rendelkezéseket gyorsan kell végrehajtani. A Bizottságot ezért fel kell hatalmazni egy adatbázis létrehozására és kezelésére, valamint biztosítani kell, hogy az legalább e rendelet hatálybalépésének időpontjától működőképes legyen. A Bizottságnak lépéseket kell tennie különösen a 4. mellékletben felsorolt adatoknak az adatbázisba való bevitele érdekében.

(6) Bizonyos eljárások megerősítése révén nagyobb jogbiztonságot és átláthatóságot kell biztosítani a 883/2004/EK rendelet alkalmazói számára. Például az egyes kötelezettségek teljesítésére vagy bizonyos adminisztratív feladatok végrehajtására szabott határidőknek elő kell segíteniük a biztosított személyek és az intézmények közötti kapcsolatok tisztázását és strukturálását.

(7) Az e rendelet hatálya alá tartozó személyeknek az illetékes intézménytől időben választ kell kapniuk kéréseikre. A választ legkésőbb a kérdéses tagállam társadalombiztosítási jogszabályaiban előírt határidőkön belül kell megadni, amennyiben ilyen határidők léteznek. Kívánatos lenne, hogy azon tagállamok, amelyek társadalombiztosítási jogszabályai nem írnak elő ilyen határidőket, fontolóra vegyék azok elfogadását, és azt, hogy szükség esetén az ilyen határidőket az érintett személyek számára hozzáférhetővé tegyék.

(8) A tagállamoknak, azok illetékes hatóságainak, valamint a szociális biztonsági intézményeknek rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy egymás között megállapodjanak az általuk eredményesebbnek és a saját szociális biztonsági rendszereik körülményeinek leginkább megfelelőnek ítélt egyszerűsített eljárásokról és igazgatási intézkedésekről. Az ilyen megállapodások azonban nem érinthetik a 883/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó személyek jogait.

(9) A szociális biztonság területére jellemző összetettség a tagállamok minden intézményétől a biztosítottak támogatására irányuló különös erőfeszítést követel annak elkerülése érdekében, hogy szankciókkal sújtsák azokat, akik nem juttatták el a kérelmüket vagy bizonyos információkat a 883/2004/EK rendeletben és az e rendeletben meghatározott szabályok és eljárások alapján az e kérelem kezelésére felhatalmazott intézménynek.

(10) Az illetékes intézmény – azaz amely jogszabályai alkalmazandók, vagy amelynek bizonyos ellátásokat ki kell fizetnie – meghatározásához a biztosított és családtagjai objektív helyzetét egynél több tagállam intézményeinek kell megvizsgálnia. Annak érdekében, hogy az érintett személy az intézmények közötti szükséges kommunikáció időtartama alatt kellő védelemben részesüljön, gondoskodni kell arról, hogy ideiglenes jelleggel valamely szociális biztonsági rendszer tagja legyen.

▼B

(11) A tagállamoknak együtt kell működniük az e rendelet és a 883/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó személyek lakóhelyének megállapítása érdekében, és vita esetén minden vonatkozó ismérvet figyelembe kell venni a vita megoldása érdekében. Ez magában foglalhatja az e rendelet megfelelő cikkében említett kritériumok figyelembevételét.

(12) Az e rendelet által meghatározott számos intézkedésnek és eljárásnak az a célja, hogy nagyobb átláthatóságot biztosítson a tagállamok által a 883/2004/EK rendelet keretében alkalmazandó előírások vonatkozásában. Ezek az intézkedések és eljárások az Európai Közösségek Bíróságának ítélkezési gyakorlatából, az igazgatási bizottság határozataiból, valamint a Szerződésben meghatározott alapvető szabadságok keretén belül a szociális biztonsági rendszerek koordinálásának több mint harmincéves tapasztalatából erednek.

(13) A rendeletben szereplő intézkedések és eljárások célja a munkavállalók és munkanélküli személyek mobilitásának előmozdítása. Egy teljesen munkanélkülivé vált határ menti munkavállaló rendelkezésre állhat a lakóhelye szerinti ország, valamint azon tagállam foglalkoztatási szolgálatánál is, ahol utoljára tevékenykedett. Ugyanakkor mindkét esetben kizárólag a lakóhelye szerinti tagállamtól igényelhet ellátást.

(14) Bizonyos egyedi szabályokra és eljárásokra van szükség azon alkalmazandó jogszabályok meghatározása céljából, amelyek figyelembe veszik azokat az időszakokat, amelyeket a biztosított személyek a különböző tagállamokban a gyermeknevelésre fordítottak.

(15) Bizonyos eljárásoknak tükrözniük kell a költségek tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztásának követelményét is. Különösen a betegbiztosítás területén, az ilyen eljárásoknak figyelembe kell venniük egyrészről azon tagállamok helyzetét, amelyek az abból adódó költségeket viselik, hogy a biztosított személyek számára hozzáférést biztosítanak egészségügyi rendszerükhöz, másrészről pedig azon tagállamokét, amelyeknek intézményei a biztosítottjaik által a lakóhelyüktől eltérő tagállamban kapott természetbeni ellátások költségét viselik.

(16) A 883/2004/EK rendelet egyedi összefüggésrendszerében tisztázni kell a tervezett gyógykezelések – nevezetesen, a biztosított személy által a biztosítása vagy lakóhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban igénybe vett kezelések – részeként nyújtott természetbeni betegségi ellátások költségeinek viselésére vonatkozó feltételeket. Meg kell határozni a biztosított előzetes engedélykérési kötelezettségeit csakúgy, mint az intézménynek a beteggel szembeni kötelezettségeit az engedélyezési feltételek tekintetében. Az engedély alapján másik tagállamban kapott ellátások költségeinek felszámíthatóságával kapcsolatos következményeket szintén pontosítani kell.

(17) Ez a rendelet és különösen az illetékes tagállamon kívüli tartózkodásra, valamint a tervezett gyógykezelésre vonatkozó rendelkezések nem akadályozzák meg a kedvezőbb nemzeti rendelkezések alkalmazását, különösen a más tagállamban felmerült költségek megtérítésének tekintetében.

▼B

(18) Az ezen követelések tagállami intézmények közötti kifizetéséhez szükséges idő csökkentése céljából elengedhetetlen a szigorúbb eljárások bevezetése annak érdekében, hogy az információcsere során fennmaradjon a bizalom, és teljesüljön a tagállamok szociális biztonsági rendszereinek hatékony és eredményes igazgatása iránti igény. Ezért meg kell erősíteni a betegségi és munkanélküli-ellátásokhoz kapcsolódó követelések feldolgozására vonatkozó eljárásokat.

(19) A behajtás eredményességének fokozása és a koordinációs szabályok zavartalan működésének érdekében meg kell erősíteni az intézmények között a szociális biztonsági követelések behajtására vonatkozó kölcsönös segítségnyújtással kapcsolatos eljárásokat. Az eredményes behajtás egyben a visszaélések és csalások megelőzésének és kezelésének is eszköze, és a szociális biztonsági rendszerek fenntarthatósága biztosításának módja. Ez azzal jár, hogy új eljárásokat kell elfogadni az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló, 2008. május 26-i 2008/55/EK tanácsi irányelv ([1]) egyes meglévő rendelkezései alapján. Az ilyen új behajtási eljárásokat, a tapasztalatok alapján öt évvel a bevezetést követően felül kell vizsgálni, és szükség szerint ki kell igazítani, különösen azok teljes körű működőképességének biztosítása érdekében.

(20) A jogosulatlanul felvett ellátások behajtására, az ideiglenes folyósítások és járulékok behajtására és a beszámítással és a behajtással kapcsolatos segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásában a megkeresett tagállam joghatósága a végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatos cselekményekre korlátozódik. Minden más cselekmény a megkereső tagállam joghatósága alá tartozik.

(21) A megkeresett tagállamban hozott végrehajtási intézkedések nem jelentik azt, hogy az adott tagállam elismeri a követelés tárgyát vagy alapját.

(22) Az érintett személyek tájékoztatása jogaikról és a kötelezettségeikről kulcsfontosságú eleme az illetékes hatóságokkal és a tagállami intézményekkel fenntartott, bizalmon alapuló kapcsolatnak. A tájékoztatásnak az adminisztratív eljárásokkal kapcsolatos iránymutatásokra is ki kell terjednie. A helyzettől függően az érintett személyek körébe tartozhatnak a biztosított személyek, családtagjaik és/vagy azok túlélői, vagy más személyek.

(23) Mivel e rendelet célját – nevezetesen a személyek szabad mozgása eredményes gyakorlásának biztosítására irányuló koordinációs intézkedések elfogadását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az a rendelet léptéke és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

([1]) HL L 150., 2008.6.10., 28. o.

▼B

(24) E rendeletnek a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet végrehajtására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1972. március 21-i 574/72/EGK tanácsi rendelet ([1]) helyébe kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Fogalommeghatározások

1. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „alaprendelet”: a 883/2004/EK rendelet;

b) „végrehajtási rendelet”: ez a rendelet; valamint

c) az alaprendeletben meghatározott fogalmak alkalmazandók.

(2) Az (1) bekezdésben említett fogalommeghatározásokon kívül:

a) „hozzáférési pont”: az alábbi funkciókat ellátó szerv:

i. elektronikus kapcsolattartó pont;

ii. automatikus útválasztás a cím alapján;

iii. intelligens útválasztás olyan szoftver segítségével, amely lehetővé teszi az automatikus ellenőrzést és útválasztást (például mesterségesintelligencia-alkalmazás) és/vagy emberi beavatkozás;

b) „összekötő szerv”: valamely tagállam illetékes hatósága által az alaprendelet 3. cikkében említett egy vagy több szociális biztonsági ágazat tekintetében kijelölt szervezet, amelynek feladata az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazásának céljával kapcsolatos tájékoztatási és segítségnyújtási kérelmekre való válaszadás, és a végrehajtási rendelet IV. címe alapján ráruházott feladatok ellátása;

c) „dokumentum”: az adathordozótól függetlenül, szerkezeténél fogva elektronikus úton történő adatcserére alkalmas adatcsoport, amelynek közlése az alaprendelet és a végrehajtási rendelet megvalósulása érdekében szükséges;

d) „strukturált elektronikus dokumentum”: a tagállamok közötti elektronikus információcsere céljára tervezett strukturált dokumentum;

([1]) HL L 74., 1972.3.27., 1. o.

▼B

e) „elektronikus úton történő továbbítás”: elektronikus adatkezelési eszközök (beleértve a digitális tömörítést is) útján történő adattovábbítás vezetéken, rádión, optikai vagy más elektromágneses eljárással;

f) „könyvvizsgáló bizottság”: az alaprendelet 74. cikkében említett szerv.

II. FEJEZET

Az együttműködésre és az adatcserére vonatkozó rendelkezések

2. cikk

Az intézmények közötti adatcsere hatálya és szabályai

(1) A végrehajtási rendelet alkalmazásában a tagállami hatóságok és intézmények és az alaprendelet hatálya alá tartozó személyek közötti kommunikációnak különösen a fogyatékkal élők és az idősek számára biztosított közszolgálatiság, hatékonyság, aktív segítségnyújtás, gyors szolgáltatásnyújtás és hozzáférhetőség – ideértve az e-hozzáférhetőséget is – elvein kell alapulnia.

(2) Az intézmények haladéktalanul rendelkezésre bocsátanak vagy kicserélnek minden olyan adatot, amely azon személyek jogainak és kötelezettségeinek megállapításához és meghatározásához szükséges, akikre az alaprendeletet alkalmazni kell. A tagállami intézmények közötti adatközlés közvetlenül, maguk az intézmények között, vagy közvetve, az összekötő szerven keresztül történik.

(3) Amennyiben egy személy tévedésből a végrehajtási rendelet alapján kijelölt intézmény szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén lévő intézménybe küldött információt, dokumentumokat vagy igényeket, úgy ezen információt, dokumentumokat vagy igényeket az első intézménynek haladéktalanul továbbítania kell a végrehajtási rendelet alapján kijelölt intézménynek, feltüntetve azt az időpontot, amikor azokat eredetileg benyújtották. Az utóbbi intézményre nézve ez az időpont kötelező. Mindazonáltal valamely tagállam intézményei nem vonhatók felelősségre, illetve az általuk hozott határozat nem tekinthető a mulasztásuk folytán hozott határozatnak kizárólag a más tagállamok intézményei általi késedelmes információ-, dokumentum- vagy igényléstovábbítás miatt.

(4) Amennyiben az adatok továbbítása közvetve, a rendeltetési hely tagállamának összekötő szervén keresztül történik, az igénylésekre való válaszadás határidejét az igénynek az összekötő szerv általi kézhezvétele napjától kell számítani, úgy tekintve, mintha ezen tagállam intézménye vette volna őket kézhez.

3. cikk

Az érintett személyek és az intézmények közötti adatcserék hatálya és szabályai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett személyeknek – jogaik érvényesítésének lehetővé tétele érdekében – rendelkezésre bocsássák a szükséges információkat az alaprendelet és a végrehajtási rendelet által bevezetett változtatásokról való tájékoztatásuk érdekében. A tagállamok a szolgáltatások felhasználóbarát jellegéről is rendelkeznek.

▼B

(2) Bármely, az alaprendelet hatálya alá tartozó személy köteles továbbítani a megfelelő intézménynek minden tájékoztatást, dokumentumot vagy bizonyítékot, amely a helyzete, a családja helyzete, továbbá a jogai és kötelezettségei megállapításához, azok fenntartásához, valamint az alkalmazandó jog és az annak alapján fennálló kötelezettségei meghatározásához szükséges.

(3) Amikor a tagállamok jogszabályaik alapján, az alaprendelet végrehajtása érdekében ezeket az adatokat összegyűjtik, továbbítják vagy feldolgozzák, biztosítaniuk kell, hogy az érintett személyek teljes mértékben gyakorolhassák a személyes adatok védelméhez kapcsolódó jogaikat, a személyes adatok kezelése és az adatok szabad mozgása tekintetében a magánszemélyek védelmére vonatkozó közösségi rendelkezések betartásával.

(4) Az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazása által megkívánt mértékben az illetékes intézmények a kérdéses tagállam jogszabályaiban előírt valamennyi határidőn belül minél hamarabb és minden esetben továbbítják az információkat és kiállítják a dokumentumokat az érintett személyek számára.

A megfelelő intézménynek közvetlenül, illetve a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti tagállam összekötő szervén keresztül értesítenie kell döntéséről a más tagállamban lakó vagy tartózkodó igénylőt. Az ellátás elutasítása esetén meg kell neveznie az elutasítás okait, a jogorvoslati lehetőségeket és fellebbezési határidőket. E határozat egy példányát megküldik a többi érintett intézmény számára.

4. cikk

Az adatcserék formátuma és módja

(1) Az igazgatási bizottság megállapítja a dokumentumok és a strukturált elektronikus dokumentumok szerkezetét, tartalmát, formátumát és a kicserélésükre vonatkozó részletes megállapodásokat.

(2) Az intézmények vagy a kapcsolattartási szervezetek közötti adattovábbítás elektronikus úton történik, közvetlenül vagy közvetve, a hozzáférési pontokon keresztül, egy közös, biztonságos kereten belül, amely alkalmas az adatok titkosságának és az adatcsere védelmének biztosítására.

(3) Az érintett személyekkel való kapcsolattartás során a megfelelő intézmények az adott esetnek megfelelő megállapodást alkalmazzák, és amennyire lehetséges, előnyben részesítik az elektronikus eszközök alkalmazását. Az igazgatási bizottság megállapítja az információk, dokumentumok vagy határozatok elektronikus úton, az érintett személy részére történő megküldésére vonatkozó gyakorlati intézkedéseket.

5. cikk

Más tagállamban kiállított dokumentumok és bizonyítékok jogi értéke

(1) A valamely tagállam intézménye által az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazása céljából egy személy helyzetének bemutatására kiállított dokumentumokat, valamint a dokumentumok kiállításának alapjául szolgáló bizonyítékokat a többi tagállam intézményei mindaddig elfogadják, amíg azokat a kiállító tagállam vissza nem vonja vagy érvénytelenné nem nyilvánítja.

▼B

(2) Amennyiben a dokumentum érvényessége vagy az abban szereplő bejegyzések alapját képező tények pontossága tekintetében kétség merül fel, a dokumentumot átvevő tagállami intézmény kéri a kiállító intézménytől a szükséges pontosításokat, valamint adott esetben a dokumentum visszavonását. A kiállító intézmény felülvizsgálja a dokumentum kiállításának alapját képező indokokat és szükség esetén visszavonja a dokumentumot.

(3) A (2) bekezdés értelmében az érintett személy által szolgáltatott információ, a dokumentum vagy bizonyíték megalapozottsága vagy az azokban szereplő bejegyzések alapját képező tények tekintetében felmerült kétség esetén a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény az illetékes intézmény kérésére – ha ez lehetséges – elvégzi ezen információ vagy dokumentum szükséges ellenőrzését.

(4) Amennyiben az érintett intézmények között nem születik megállapodás, az ügyet az illetékes hatóságokon keresztül az igazgatási bizottság elé lehet terjeszteni, legkorábban egy hónappal azon napot követően, hogy a dokumentumot kézhez vevő intézmény benyújtotta a kérelmet. Az igazgatási bizottság hat hónapon belül azon napot követően, hogy az ügyet elé terjesztették, megkísérli az álláspontok összeegyeztetését.

6. cikk

Jogszabályok ideiglenes alkalmazása és ellátások ideiglenes nyújtása

(1) Ha a végrehajtási rendelet eltérően nem rendelkezik, amennyiben az alkalmazandó jogszabályok azonosítása tekintetében két vagy több tagállam intézményeinek vagy hatóságainak álláspontja eltér, az érintett személyre átmenetileg e tagállamok valamelyikének jogszabályait kell alkalmazni, az elsőbbséget az alábbiak szerint megállapítva:

a) ha a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység gyakorlása kizárólag egy tagállamban történik, azon tagállam jogszabályai alkalmazandók, ahol a személy munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységét ténylegesen gyakorolja;

▼M2

b) ha az érintett személy munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységét két vagy több tagállamban végzi, és tevékenysége egy részét a lakóhelye szerinti tagállamban végzi, vagy ha nem végez munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet, a lakóhely szerinti tagállam jogszabályai;

c) minden egyéb esetben, ha az érintett személy két vagy több tagállamban gyakorol tevékenységet, akkor azon tagállam jogszabályai, amely tagállam jogszabályainak alkalmazását először kérték.

▼B

(2) Amennyiben két vagy több tagállam intézményei vagy hatóságai között véleménykülönbség alakul ki azzal kapcsolatban, hogy melyik intézménynek kell pénzbeli vagy természetbeni ellátást nyújtania, az az érintett személy, aki, ha nem merült volna fel vita, jogosult lenne az ellátások igénylésére, ideiglenesen jogosult a lakóhelye szerinti intézmény által alkalmazott jog által előírt ellátásra, vagy – ha az érintett személy nem az érintett tagállamok valamelyikének területén rendelkezik lakóhellyel – az azon intézmény által alkalmazott jogszabályokban előírt ellátásra, amelyhez a kérelmet először benyújtották.

▼B

(3) Amennyiben az érintett intézmények vagy hatóságok között nem születik megállapodás, az ügyet az illetékes hatóságokon keresztül az igazgatási bizottság elé lehet terjeszteni, legkorábban egy hónappal azon napot követően, amikor az (1) vagy a (2) bekezdésben említett álláspontbeli különbség felmerült. Az igazgatási bizottság hat hónapon belül azon napot követően, hogy az ügyet elé terjesztették, megkísérli az álláspontok összeegyeztetését.

(4) Amennyiben megállapítják, hogy nem az ideiglenes tagság szerinti tagállam jogszabályai alkalmazandók, vagy ha az ellátást ideiglenes alapon nyújtó intézmény nem az illetékes intézmény, az illetékesnek bizonyuló intézményt – visszaható hatállyal, úgy tekintve, mintha az álláspontbeli különbség nem állt volna fenn – az ideiglenes tagság időpontjától vagy a kérdéses ellátás első ideiglenes folyósításától kezdődően illetékesnek kell tekinteni.

(5) Szükség esetén az illetékesként megjelölt intézmény és az az intézmény, amely ideiglenesen folyósított pénzbeli ellátásokat vagy amelynek ideiglenesen járulékokat fizettek, a végrehajtási rendelet IV. címének III. fejezetében szereplő szabályoknak megfelelően rendezi az érintett személy pénzügyi helyzetét az ideiglenesen befizetett járulékok és adott esetben az ideiglenesen folyósított pénzbeli ellátások tekintetében.

Az illetékes intézmény a végrehajtási rendelet IV. címével összhangban a valamely intézmény által a (2) bekezdéssel összhangban ideiglenesen nyújtott valamennyi természetbeni ellátást megtéríti.

7. cikk

Az ellátások és járulékok ideiglenes számítása

(1) A végrehajtási rendelet eltérő rendelkezése hiányában, ha egy személy az alaprendelettel összhangban ellátásra jogosult vagy járulékfizetésre kötelezett, és az illetékes intézmény nem rendelkezik a másik tagállambeli helyzetre vonatkozó valamennyi, az ellátás vagy a járulék végleges összegének kiszámításához szükséges információval, ezen intézmény az ellátást az érintett személy kérelmére ideiglenesen megadja, illetve ideiglenes járulékot számít ki, ha a kiszámítás az intézmény rendelkezésére álló információk alapján lehetséges.

(2) A kérdéses ellátás vagy járulék új számítását azonnal el kell készíteni, amint az érintett intézmény hozzájutott valamennyi szükséges bizonyítékhoz vagy igazoló dokumentumhoz.

III. FEJEZET

Az alaprendelet további általános végrehajtási rendelkezései

8. cikk

Két vagy több tagállam közötti igazgatási megállapodások

(1) A végrehajtási rendelet rendelkezései az alaprendelet 8. cikkének (1) bekezdésében említett egyezmények alkalmazására vonatkozó megállapodások rendelkezései helyébe lépnek, kivéve azon rendelkezéseket, amelyek az alaprendelet II. mellékletében említett egyezményekre vonatkozó megállapodásokat érintik, amennyiben az említett megállapodások rendelkezései szerepelnek a végrehajtási rendelet 1. mellékletében.

▼B

(2) A tagállamok szükség esetén az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdésében említett egyezmények alkalmazására vonatkozó megállapodásokat köthetnek egymás között, amennyiben e megállapodások nem sértik az érintett személyek jogait és kötelezettségeit, és szerepelnek a végrehajtási rendelet 1. mellékletében.

9. cikk

Hatóságok és intézmények közötti további eljárások

(1) Két vagy több tagállam, illetve azok illetékes hatóságai a végrehajtási rendeletben előírtaktól eltérő eljárásokban is megállapodhatnak, amennyiben ezek az eljárások nem sértik az érintett személyek jogait vagy kötelezettségeit.

(2) Az e célból kötött megállapodásokat az igazgatási bizottság tudomására kell hozni, és azokat a végrehajtási rendelet 1. mellékletében fel kell sorolni.

(3) A két vagy több tagállam között ugyanezen célból kötött végrehajtási megállapodásokban foglalt olyan rendelkezéseket, illetve a (2) bekezdésben említett rendelkezésekhez hasonló olyan rendelkezéseket, amelyek a végrehajtási rendelet hatálybalépését megelőző napon hatályosak és az 574/72/EGK rendelet 5. mellékletének részét képezik, továbbra is alkalmazni kell az ezen tagállamok közötti kapcsolatok céljából, amennyiben azokat a végrehajtási rendelet 1. melléklete is tartalmazza.

10. cikk

Az ellátások halmozódásának megakadályozása

Az alaprendelet egyéb rendelkezései ellenére, amennyiben a két vagy több tagállam jogszabályai alapján járó ellátásokat kölcsönösen csökkentik, felfüggesztik vagy visszavonják, azokat az összegeket, amelyeket az érintett tagállamok jogszabályai által előírt csökkentési, felfüggesztési vagy eltörlési szabályok szigorú alkalmazása esetén nem fizetnének ki, el kell osztani a csökkentendő, felfüggesztendő vagy visszavonandó ellátások számával.

11. cikk

A lakóhely meghatározásának elemei

(1) Amennyiben két vagy több tagállam intézményeinek álláspontja eltér az alaprendelet hatálya alá tartozó személy lakóhelyének meghatározását illetően, ezen intézmények közös megegyezéssel meghatározzák az érintett személy érdekeltségeinek központját, a releváns tényekre vonatkozóan rendelkezésre álló összes információ átfogó értékelése alapján, amely adott esetben az alábbiakat tartalmazhatja:

a) az érintett tagállamok területén való jelenlét időtartama és folyamatossága;

b) a személy helyzete, beleértve az alábbiakat:

   i. a személy által gyakorolt bármely tevékenység jellege és sajátos jellemzői, különösen a tevékenység gyakorlásának szokásos helye, a tevékenység stabilitása és a munkaszerződés időtartama;

   ii. a személy családi állapota és családi kötelékei;

▼B

iii. nem jövedelemszerző tevékenységek gyakorlása;

iv. tanulók esetében a jövedelmük forrása;

v. a személy lakhatási körülményei, különösen a lakás állandósága;

vi. a tagállam, amelyben a személy adózási szempontból lakóhellyel rendelkezik.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben szereplő, releváns tényeken alapuló különböző ismérvek figyelembevétele nem vezet az intézmények közötti megállapodáshoz, a személynek az e tényekből és körülményekből, különösen a személy adott területre költözésének indokaiból kikövetkeztethető szándékát kell meghatározónak tekinteni a tényleges lakóhelyének megállapítása tekintetében.

12. cikk

Időszakok összesítése

(1) Az alaprendelet 6. cikke alkalmazásában az illetékes intézmény kapcsolatba lép azon tagállam intézményeivel, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy szintén tartozott, az utóbbi jogszabályai alapján megszerzett valamennyi időszak meghatározása érdekében.

(2) A valamely tagállam jogszabályai alapján megszerzett vonatkozó biztosítási, munkavállalási, önálló vállalkozói vagy helybenlakási időszakokat hozzá kell adni a bármely más tagállam jogszabályai alapján megszerzett ilyen jellegű időszakokhoz, amennyiben az az alaprendelet 6. cikkének alkalmazása céljából szükséges, feltéve, hogy ezek az időszakok nem fedik egymást.

(3) Amennyiben a biztosítási vagy helyben lakási időszak, amelyet valamely tagállam jogszabályai alapján kötelező biztosítás keretében szereztek meg, egybeesik egy másik tagállam jogszabályai alapján önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítás keretében megszerzett biztosítási időszakkal, csak a kötelező biztosítás alapján megszerzett időszakot kell figyelembe venni.

(4) Amennyiben a valamely tagállam jogszabályai alapján megszerzett biztosítási vagy helybenlakási, egyenértékűnek nem minősülő időszak egybeesik egy másik tagállam jogszabályai szerint egyenértékűnek minősülő időszakkal, kizárólag a nem egyenértékű időszakot kell figyelembe venni.

(5) Bármely, kettő vagy több tagállam jogszabályai alapján egyenértékűnek tekintett időszakot csak azon tagállam intézménye veszi figyelembe, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy az említett időszak előtt utoljára kötelezően tartozott. Abban az esetben, ha az érintett személy az említett időszak előtt nem tartozott kötelezően valamely tagállam jogszabályainak hatálya alá, azon tagállam intézménye veszi figyelembe az említett időszakot, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy az említett időszak után először tartozott kötelezően.

▼B

(6) Abban az esetben, ha nem lehet pontosan meghatározni azt az időszakot, amelyben bizonyos biztosítási vagy helybenlakási időszakokat egy tagállam jogszabályai alapján megszereztek, vélelmezni kell, hogy ezek az időszakok nem fedik át egymást egy másik tagállam jogszabályai alapján megszerzett biztosítási vagy helybenlakási időszakokkal, és – ha az az érintett személy számára előnyös – figyelembe kell őket venni, amennyiben ésszerűen számításba vehetők.

13. cikk

Az időszakok átváltásának szabályai

(1) Amennyiben a valamely tagállam jogszabályai alapján megszerzett időszakokat egy másik tagállam jogszabályaiban megállapítottól eltérő egységekben fejezik ki, az alaprendelet 6. cikke szerinti összesítés céljából szükséges átváltást a következő szabályok szerint kell elvégezni:

a) az átváltás alapjául az azon tagállam intézménye által közölt időszak szolgál, amelynek jogszabályai alapján az időszakot megszerezték;

b) az időszakokat napokban kifejező rendszerek esetében a napokról más egységekre, illetve fordítva történő átváltás, valamint a napokon alapuló különböző rendszerek közötti átváltás számítása az alábbi táblázat szerint történik:

Rendszer alapja	1 napnak megfelelő időtartam	1 hétnek megfelelő időtartam	1 hónapnak megfelelő időtartam	1 negyedévnek megfelelő időtartam	Napok maximális száma egy naptári évben
5 nap	9 óra	5 nap	22 nap	66 nap	264 nap
6 nap	8 óra	6 nap	26 nap	78 nap	312 nap
7 nap	6 óra	7 nap	30 nap	90 nap	360 nap

c) az időszakokat a napoktól eltérő egységekben kifejező rendszerek esetében:

i. három hónap vagy tizenhárom hét egy negyedévnek felel meg, és fordítva;

ii. egy év négy negyedévnek, 12 hónapnak vagy 52 hétnek felel meg, és fordítva;

iii. a hetek hónapokra való átváltása esetében, illetve fordítva, a heteket és a hónapokat a hatnapos rendszereknek a b) pont táblázata szerinti átváltási szabályai szerint kell napokra átváltani;

d) törtszámokban kifejezett időszakok esetében a számokat a b) és c) pontban meghatározott szabályok alkalmazásával a legközelebbi kisebb egész számra kell váltani. A tört éveket hónapokra kell átváltani, kivéve, ha az adott rendszer negyedéveken alapul;

e) amennyiben az ezen bekezdés alapján végzett átváltás eredménye egy egység törtrésze, a legközelebbi magasabb egész számot kell az e bekezdés szerinti átváltás eredményének tekinteni.

▼B

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása az egy naptári év alatt szerzett időszakok teljes összegére vonatkozóan nem haladhatja meg az (1) bekezdés b) albekezdésében foglalt táblázat utolsó oszlopában jelzett napok számát, 52 hetet, 12 hónapot vagy négy negyedévet.

Amennyiben az átváltandó időszakok megfelelnek az időszakok azon tagállam jogszabályai szerinti éves maximális mennyiségének, amelyben megszerezték őket, az (1) bekezdés alkalmazása nem eredményezhet egy naptári éven belül rövidebb időszakokat, mint az időszakoknak az érintett jogszabályok szerinti éves lehetséges maximális mennyisége.

(3) Az átváltást vagy egyetlen, valamennyi összesítetten közölt időszakot lefedő műveletben kell végrehajtani, vagy minden egyes év vonatkozásában, amennyiben az időszakokat éves alapon közölték.

(4) Ha egy intézmény az időszakokat napokban fejezi ki, egyúttal azt is jelzi, hogy az általa alkalmazott rendszer ötnapos, hatnapos vagy hétnapos.

II. CÍM

AZ ALKALMAZANDÓ JOGSZABÁLYOK MEGHATÁROZÁSA

14. cikk

Az alaprendelet 12. és 13. cikkére vonatkozó pontosítások

(1) Az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában az „a személy, aki a tagállamok egyikében munkavállalóként végzi tevékenységét egy munkáltató alkalmazásában, aki tevékenységeit szokásosan abban a tagállamban végzi, és akit az említett munkáltató egy másik tagállamba küld”, lehet olyan személy, akivel egy másik tagállamba való kiküldetés céljából létesítettek munkaviszonyt, feltéve, hogy az érintett személy – közvetlenül a foglalkoztatás kezdetét megelőzően – már azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amelyben munkáltatója letelepedettnek tekinthető.

(2) Az alaprendelet 12. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az „aki tevékenységeit szokásosan abban a tagállamban végzi” kifejezés olyan munkáltatóra utal, aki a letelepedése szerinti tagállam területén szokásos jelleggel a kizárólag belső igazgatási tevékenységektől eltérő érdemi tevékenységet folytat, figyelembe véve az adott vállalkozás által folytatott tevékenységek minden jellemző ismérvét. A releváns ismérveknek kapcsolódniuk kell az egyes munkáltatók egyedi jellemzőihez és a tevékenységek valódi jellegéhez.

(3) Az alaprendelet 12. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a „szokásosan önálló vállalkozóként tevékenykedő olyan személy” kifejezés olyan személyre utal, aki a letelepedése szerinti tagállam területén szokásos jelleggel érdemi tevékenységet folytat. Különösen, a személynek egy bizonyos idő óta gyakorolnia kellett tevékenységét már azon nap előtt, amikor a cikk rendelkezéseiből számára fakadó előnyöket igénybe kívánja venni, és bármely, valamely másik tagállamban átmenetileg folytatott tevékenység ideje alatt a letelepedése szerinti tagállamban teljesítenie kell a tevékenysége gyakorlásához szükséges követelményeket, hogy visszatértekor folytatni tudja azt.

▼B

(4) Az alaprendelet 12. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában az az ismérv, amely alapján megállapítható, hogy egy önálló vállalkozó által az egyik tagállamban megkezdett tevékenység „hasonló”-e a rendesen gyakorolt önálló tevékenységhez, a tevékenység tényleges jellege, és nem az, hogy e tevékenység a másik tagállamban esetlegesen foglalkoztatotti vagy önálló vállalkozói tevékenységnek minősül.

▼M2

(5) Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a „két vagy több tagállamban szokásosan munkavállalóként tevékenykedő személy” olyan személy, aki ugyanazon vállalkozás vagy munkáltató vagy több vállalkozás vagy munkáltató alkalmazásában, két vagy több tagállamban, egyidejűleg vagy váltakozva egy vagy több különálló tevékenységet folytat.

(5a) Az alaprendelet II. címének alkalmazása céljából a „bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely” az a bejegyzett székhely vagy üzletviteli hely, ahol a vállalkozás lényeges döntéseit hozzák, és központi ügyviteli feladatait ellátják.

Az alaprendelet 13. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a hajózószemélyzet és a légiutas-kísérő személyzet munkavállalói viszonyban álló olyan tagja, aki rendszerint két vagy több tagállamban nyújt légi személy- vagy árufuvarozási szolgáltatásokat, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, ahol a polgári légi közlekedés területén a műszaki előírások és a közigazgatási eljárások összehangolásáról szóló, 1991. december 16-i 3922/91/EGK tanácsi rendelet ([1]) III. mellékletében meghatározott bázishely található.

(5b) Az alaprendelet 13. cikke szerint alkalmazandó jogszabályok meghatározásának céljából az elhanyagolható tevékenységeket nem kell figyelembe venni. A végrehajtási rendelet 16. cikkét alkalmazni kell az e cikk hatálya alá tartozó valamennyi esetre.

▼B

(6) Az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a „két vagy több tagállamban szokásosan önálló vállalkozóként tevékenykedő személy” különösen olyan személy, aki két vagy több tagállamban egyidejűleg vagy váltakozva egy vagy több különálló, önálló vállalkozói tevékenységet folytat, tekintet nélkül ezen tevékenységek jellegére.

(7) Az (5) és (6) bekezdés hatálya alá tartozó tevékenységeknek az alaprendelet 12. cikkének (1) és (2) bekezdése alá tartozóktól való megkülönböztetése érdekében az egy vagy több tagállam területén folytatott tevékenység időtartama (azaz állandó vagy esetleges, illetve átmeneti jellege) a meghatározó. E célból az összes releváns tényt, beleértve a munkavállalók esetében különösen a munkavégzés munkaszerződésben megjelölt helyét, meg kell vizsgálni.

(8) Az alaprendelet 13. cikke (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában a „munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység lényeges része” valamely tagállamban való gyakorlása azt jelenti, hogy a munkavállaló vagy önálló vállalkozó tevékenységeinek mennyiségileg jelentős részét ott gyakorolja, anélkül, hogy szükségszerűen e tevékenységek főbb részéről lenne szó.

([1]) HL L 373., 1991.12.31., 4. o.

▼B

Annak meghatározásakor, hogy a tevékenységek jelentős része egy adott tagállamban zajlik-e, az alábbi iránymutató jellegű ismérveket kell figyelembe venni:

a) munkavállalói tevékenység esetén a munkaidőt és/vagy a díjazást; valamint;

b) önálló vállalkozói tevékenység esetén a forgalmat, a munkaidőt, a nyújtott szolgáltatások számát és/vagy a jövedelmet.

A fent említett ismérvek tekintetében a 25 %-ánál kisebb arányú megfelelés – amit átfogó értékelés keretében kell megállapítani – azt jelzi, hogy a tevékenységek jelentős része nem az adott tagállamban folyik.

(9) Az alaprendelet 13. cikke (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában egy önálló vállalkozó „érdekeltségeinek központját” úgy kell meghatározni, hogy figyelembe veszik szakmai tevékenységei valamennyi elemét, különösen az üzletvitel rögzített és állandó helyét, a szokásos jelleget vagy a gyakorolt tevékenység időtartamát, a nyújtott szolgáltatások számát, valamint az érintett személynek az összes körülményből kikövetkeztethető szándékát.

(10) A (8) és (9) bekezdés szerint alkalmazandó jogszabályok meghatározásához az érintett intézmények figyelembe veszik a következő 12 naptári hónapra előre jelzett helyzetet.

(11) Abban az esetben, ha egy személy a munkavállalói tevékenységét két vagy több tagállamban, az Unió területén kívül letelepedett munkáltató számára végzi, és amennyiben ez a személy valamely tagállamban rendelkezik lakóhellyel anélkül, hogy ott érdemi tevékenységet folytatna, akkor a lakóhelye szerinti tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik.

15. cikk

Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése b) és d) pontjának, valamint 11. cikke (4) bekezdésének és 12. cikkének alkalmazására irányuló eljárás (az érintett intézmények tájékoztatása)

(1) Amennyiben a végrehajtási rendelet 16. cikke másképp nem rendelkezik, ha egy személy az alaprendelet II. címe szerint illetékes tagállamtól eltérő tagállamban folytatja tevékenységét, a munkáltató vagy – tevékenységét nem munkavállalóként gyakorló személy esetében –az érintett személy erről tájékoztatja – lehetőleg előzetesen – az alkalmazandó jogszabályok szerinti tagállam illetékes intézményét.

►M2 Ezen intézmény kiállítja az érintett személy számára a végrehajtási rendelet 19. cikkének (2) bekezdésében említett tanúsítványt, valamint a tevékenység gyakorlása szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága által kijelölt intézmény számára haladéktalanul hozzáférhetővé teszi az e személyre az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének b) pontja vagy 12. cikke szerint alkalmazandó jogszabályokra vonatkozó információt. ◄

(2) Az (1) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdése d) pontjának hatálya alá tartozó személyekre.

▼B

(3) Az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerinti munkáltató, akinek egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén munkavállalója van, amennyiben lehetséges, előre tájékoztatja annak a tagállamnak az illetékes intézményét, amelynek jogszabályait a munkavállalóra alkalmazni kell. Az említett intézmény haladéktalanul hozzáférhetővé teszi az alaprendelet 11. cikkének (4) bekezdése szerint az érintett személyre alkalmazandó jogszabályokra vonatkozó információt az azon tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézmény részére, amelynek a lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén a munkavállalót foglalkoztatni fogják.

16. cikk

Az alaprendelet 13. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

(1) Az a személy, aki két vagy több tagállamban végez különböző tevékenységeket, értesíti erről a lakóhelye szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményt.

(2) A tevékenységet végző személy lakóhelye szerinti kijelölt intézmény haladéktalanul meghatározza az érintett személyre alkalmazandó jogszabályokat, tekintettel az alaprendelet 13. cikkére és a végrehajtási rendelet 14. cikkére. E kezdeti meghatározás ideiglenes jellegű. Az intézmény az általa ideiglenesen meghatározott jogszabályokról tájékoztatja minden olyan tagállam kijelölt intézményét, amelyben az érintett személy tevékenységet folytat.

(3) Az alkalmazandó jogszabályok (2) bekezdésben előírt ideiglenes meghatározása két hónapon belül véglegessé válik azt követően, hogy az érintett tagállamok illetékes hatóságai által kijelölt intézmények arról a (2) bekezdésnek megfelelően értesítést kaptak, kivéve, ha az alkalmazandó jogszabályokat a (4) bekezdés alapján már előzőleg véglegesen meghatározták, vagy ha az érintett intézmények legalább egyike e két hónapos időszak végéig tájékoztatja a lakóhely szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézményt arról, hogy a meghatározást nem tudja még elfogadni, vagy az azzal kapcsolatos álláspontja eltérő.

(4) Amennyiben az alkalmazandó jogszabályok meghatározásával kapcsolatos bizonytalanság két vagy több tagállam intézményei vagy hatóságai közötti kapcsolatfelvételt igényel, az érintett tagállamok illetékes hatóságai által kijelölt intézmények vagy maguk az illetékes hatóságok közül egy vagy több kérelmére az érintett személyre alkalmazandó jogszabályokat közös megegyezéssel kell meghatározni, tekintetbe véve az alaprendelet 13. cikkét és a végrehajtási rendelet 14. cikkének vonatkozó rendelkezéseit.

Amennyiben az érintett intézmények vagy illetékes hatóságok álláspontja különböző, e szervek a fent meghatározott feltételeknek megfelelően megállapodásra törekednek, és a végrehajtási rendelet 6. cikke alkalmazandó.

(5) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályait akár ideiglenesen, akár véglegesen alkalmazandóként határozták meg, haladéktalanul értesíti erről az érintett személyt.

(6) Amennyiben az érintett személy elmulasztja közölni az (1) bekezdésben említett információt, e cikket a lakóhelye szerinti tagállam illetékes hatósága által kijelölt intézmény kezdeményezésére alkalmazni kell, amint az intézmény lehetőleg más érintett intézményen keresztül tudomást szerez az adott személy helyzetéről.

▼B

17. cikk

Az alaprendelet 15. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

Az Európai Közösségek szerződéses személyzete a munkaszerződés megkötésekor gyakorolja az alaprendelet 15. cikkében meghatározott választási jogot. A szerződés megkötésére felhatalmazott hatóság tájékoztatja az Európai Közösségek szerződéses személyzete tagjának jogválasztása szerinti tagállam kijelölt intézményét.

18. cikk

Az alaprendelet 16. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

A munkáltatónak vagy az érintett személynek az alaprendelet 11–15. cikke alóli kivételek iránti kérelmét azon tagállam illetékes hatóságához vagy e hatóság által kinevezett szervhez kell – lehetőség szerint előzetesen – benyújtani, amely tagállam jogszabályainak alkalmazását a foglalkoztatott vagy az érintett személy kéri.

19. cikk

Az érintett személyek és a munkáltatók tájékoztatása

(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandóvá válnak, értesíti az érintett személyt – valamint adott esetben annak munkáltatóját vagy munkáltatóit – az e jogszabályok szerinti kötelezettségeiről. Megadja számukra a jogszabályokban előírt alakiságok teljesítéséhez szükséges segítséget.

(2) Az érintett személy vagy a munkáltató kérésére azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandók, tanúsítja, hogy ezeket a jogszabályokat kell alkalmazni, és adott esetben jelzi, hogy mely időpontig és milyen feltételekkel.

20. cikk

Az intézmények közötti együttműködés

(1) A megfelelő intézmények közlik az alaprendelet II. címe szerint valamely személyre alkalmazandó jogszabályok szerinti tagállam illetékes intézményével az azon időpont megállapításához szükséges információt, amelytől kezdve a jogszabályokat alkalmazni kell, valamint az azon járulékok megállapításához szükséges információt, amelyek fizetésére a személy és annak munkáltatója vagy munkáltatói e jogszabályok alapján kötelezettek.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai valamely személyre vonatkozóan az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandóvá válnak, az ezen jogszabályok hatálybalépésének időpontjára vonatkozó információt elérhetővé teszi azon tagállam illetékes hatósága számára, amely jogszabályainak hatálya alá a személy a legutóbb tartozott.

▼B

21. cikk

A munkáltató kötelezettségei

(1) A munkáltató, amelynek bejegyzett székhelye vagy üzletviteli helye nem az illetékes tagállam területén található, a munkavállalóira vonatkozó jogszabályok szerinti valamennyi kötelezettségét teljesíti, beleértve különösen az e jogszabályok által előírt járulékfizetési kötelezettséget, úgy, mintha bejegyzett székhelye vagy üzletviteli helye az illetékes tagállamban lenne.

(2) Az a munkáltató, amely nem rendelkezik telephellyel az alkalmazandó jogszabályok szerinti tagállamban, valamint a munkavállaló megállapodhat, hogy ez utóbbi a munkáltató járulékfizetési kötelezettségeit annak nevében végrehajthatja, nem érintve a munkáltató alapkötelezettségeit. A munkáltató az ilyen megállapodásról értesítést küld e tagállam illetékes intézményének.

III. CÍM

AZ ELLÁTÁSOK EGYES CSOPORTJAIRA VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Betegségi, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások

22. cikk

Általános végrehajtási rendelkezések

(1) Az illetékes hatóságok vagy intézmények gondoskodnak arról, hogy a biztosítottak megkapják a szükséges tájékoztatást a természetbeni ellátások nyújtásával kapcsolatos eljárásokról és feltételekről, amennyiben az ilyen ellátásokat az illetékes intézmény szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén kapják.

(2) Az alaprendelet 5. cikkének a) pontja ellenére egy tagállam az alaprendelet 22. cikke szerint csak akkor válhat felelőssé az ellátások költségeinek megtérítéséért, ha a biztosított vagy e tagállam jogszabályai szerint nyugdíjat igényelt, vagy az alaprendelet 23–30. cikkével összhangban e tagállam jogszabályai szerint nyugdíjat kap.

23. cikk

A lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti tagállamban egynél több rendszer létezése esetén alkalmazandó rendszer

Ha a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti tagállam joga a biztosítottak egynél több kategóriája tekintetében egynél több betegségi, anyasági és apasági biztosítási rendszert is magában foglal, az alaprendelet 17. cikke, 19. cikkének (1) bekezdése, valamint 20., 22., 24. és 26. cikke alapján alkalmazandó rendelkezések a munkavállalókra vonatkozó általános rendszerrel kapcsolatos jogszabályok rendelkezései.

▼B

24. cikk

Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban levő lakóhely

(1) Az alaprendelet 17. cikkének alkalmazása céljából a biztosított és/vagy annak családtagjai kötelesek bejelentkezni a lakóhely szerinti intézménynél. A természetbeni ellátásokhoz a lakóhely szerinti tagállamban való jogosultságukat a biztosított vagy a lakóhely szerinti intézmény kérésére az illetékes intézmény által kibocsátott dokumentum igazolja.

(2) Az (1) bekezdésben említett dokumentum mindaddig érvényes, amíg az illetékes intézmény nem értesíti a lakóhely szerinti intézményt annak érvénytelenítéséről.

A lakóhely szerinti intézmény tájékoztatja az illetékes intézményt minden, az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásba vételről, valamint az abban történt változtatásokról vagy annak törléséről.

(3) E cikket értelemszerűen kell alkalmazni az alaprendelet 22., 24., 25. és 26. cikkében említett személyekre.

25. cikk

Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás

A. *Eljárás és a jog hatálya*

(1) Az alaprendelet 19. cikkének alkalmazása céljából a biztosított bemutatja a tartózkodás helye szerinti tagállam egészségügyi ellátást nyújtó intézményének a biztosított illetékes intézménye által kibocsátott dokumentumot, amely igazolja a biztosított természetbeni ellátásokhoz való jogosultságát. Ha a biztosított nem rendelkezik az említett dokumentummal, a tartózkodási hely szerinti intézmény – kérelemre, vagy ha szükséges, anélkül – az illetékes intézményhez fordul a dokumentum beszerzése érdekében.

(2) E dokumentum igazolja, hogy a biztosított ugyanazon feltételek mellett jogosult az alaprendelet 19. cikkében meghatározott feltételek szerinti természetbeni ellátásokra, mint amelyek a tartózkodási hely szerinti tagállam joga szerint biztosítottakra vonatkoznak.

(3) Az alaprendelet 19. cikkének (1) bekezdésében említett természetbeni ellátások azokat az orvosi okokból szükségessé váló természetbeni ellátásokat jelentik, amelyeket a tartózkodási hely szerinti tagállamban, ennek jogszabályai alapján nyújtanak annak érdekében, hogy a biztosított a szükséges kezelés céljából ne kényszerüljön tervezett tartózkodásának vége előtt visszatérni lakóhelyére.

B. *A természetbeni ellátások költségeinek viselésére és megtérítésére vonatkozó eljárás és szabályok*

(4) Amennyiben az alaprendelet 19. cikke keretében biztosított természetbeni ellátásoknak vagy azok egy részének költségét ténylegesen a biztosított viselte, és a tartózkodási hely szerinti intézmény által alkalmazott jogszabályok lehetővé teszik e költségek biztosítottnak való visszatérítését, a biztosított a visszatérítés iránti kérelmét a tartózkodási hely szerinti intézménynek küldheti el. Ebben az esetben ez az intézmény az ellátások költségének összegét – a jogszabályaiban a visszatérítésre vonatkozóan előírt mértékben és feltételekkel – közvetlenül a biztosított személynek téríti vissza.

▼B

(5) Ha az ilyen költségek megtérítését nem közvetlenül a tartózkodási hely szerinti intézménytől kérték, akkor a felmerült költségeket az illetékes intézmény téríti vissza az érintett személynek, mégpedig a tartózkodási hely szerinti intézmény által alkalmazott visszatérítés mértékében, vagy annak az összegnek megfelelően, amely a végrehajtási rendelet 62. cikkének a kérdéses esetben való alkalmazása esetén a tartózkodási hely szerinti intézménynek lenne visszatérítendő.

A tartózkodási hely szerinti intézmény kérésre minden szükséges felvilágosítást megad az illetékes intézménynek az említett mértékről vagy összegről.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve, az illetékes intézmény megtérítheti a felmerült költségeket saját jogszabályainak megfelelően és az azokban megállapított visszatérítési mérték feltételei szerint, feltéve, hogy a biztosított hozzájárult e rendelkezés alkalmazásához.

(7) Ha a tartózkodási hely szerinti tagállam joga nem rendelkezik a kérdéses esetben a (4) és (5) bekezdés szerinti visszatérítésről, az illetékes intézmény a biztosított beleegyezése nélkül a saját jogszabályainak keretein belül és az azokban megállapított visszatérítési mérték feltételei szerint térítheti meg a költségeket.

(8) A biztosítottnak nyújtott visszatérítés semmilyen esetben sem haladhatja meg a biztosított ténylegesen felmerült költségeinek összegét.

(9) Nagy összegű kiadások esetén az illetékes intézmény megfelelő előleget folyósíthat a biztosítottnak, amint az visszatérítés iránti kérelmét benyújtotta ezen intézménynek.

C. *Családtagok*

(10) Az (1)–(9) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell a biztosított családtagjaira.

26. cikk

Tervezett gyógykezelés

A. *Engedélyezési eljárás*

(1) Az alaprendelet 20. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából a biztosított az illetékes intézmény által kibocsátott dokumentumot mutat be a tartózkodási hely szerinti intézménynek. E cikk alkalmazásában az illetékes intézmény azon intézmény, amely a tervezett gyógykezelés költségeit viseli; az alaprendelet 20. cikkének (4) bekezdésében és 27. cikkének (5) bekezdésben említett esetekben, amikor a lakóhely szerinti tagállamban biztosított természetbeni ellátásokat rögzített összegek alapján térítik vissza, az illetékes intézmény a lakóhely szerinti intézmény.

(2) Amennyiben a biztosított személy lakóhelye nem az illetékes tagállam területén van, az engedélyt a lakóhely szerinti intézménytől igényli, amely azt haladéktalanul továbbítja az illetékes intézménynek.

Ebben az esetben a lakóhely szerinti intézmény nyilatkozatban igazolja, hogy a lakóhely szerinti tagállamban teljesülnek-e az alaprendelet 20. cikke (2) bekezdésének második mondatában foglalt feltételek.

▼B

Az illetékes intézmény csak akkor tagadhatja meg a kért engedélyt, ha a lakóhely szerinti intézmény értékelése szerint az alaprendelet 20. cikke (2) bekezdésének második mondatában foglalt feltételek a biztosított lakóhelye szerinti tagállamban nem teljesülnek, vagy ha ugyanaz a kezelés az illetékes tagállamban – orvosilag indokolt határidőn belül, figyelembe véve az érintett személy aktuális egészségi állapotát és betegségének várható lefolyását – is biztosítható.

Az illetékes intézmény döntéséről tájékoztatja a lakóhely szerinti intézményt.

Amennyiben az intézmény államának nemzeti jogszabályaiban megállapított határidőkön belül nem érkezik válasz, az engedélyt az illetékes intézmény által megadottnak kell tekinteni.

(3) Amennyiben egy biztosítottnak, akinek lakóhelye nem az illetékes tagállamban van, sürgős, életmentő ellátásra van szüksége, és az engedély az alaprendelet 20. cikke (2) bekezdésének második mondatával összhangban nem tagadható meg, az engedélyt az illetékes intézmény nevében a lakóhely szerinti intézmény adja meg, és erről azonnal értesíti az illetékes intézményt.

Az illetékes intézmény elfogadja az engedélyt kiadó, lakóhely szerinti intézmény által jóváhagyott orvosoknak a sürgős, életmentő ellátás szükségességét alátámasztó megállapításait és kezelési módszereit.

(4) Az illetékes intézménynek bármikor joga van ahhoz, hogy az engedélyezési eljárás során a biztosítottat a tartózkodási vagy lakóhely szerinti tagállamban az általa kiválasztott orvossal bármikor megvizsgáltassa.

(5) A lakóhely szerinti intézmény – az engedélyezést érintő bármely döntés sérelme nélkül – értesíti az illetékes intézményt, amennyiben a meglévő engedélyben szereplő kezelésen kívüli kiegészítő kezelés tűnik orvosilag indokoltnak.

B. *A természetbeni ellátásoknak a biztosított számára felmerülő költségeinek viselése*

(6) A (7) bekezdés sérelme nélkül a végrehajtási rendelet 25. cikkének (4) és (5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó az alábbiakra:

(7) Amennyiben az engedélyezett gyógykezelés költségét részben vagy egészben a biztosított személy ténylegesen maga viselte, és az illetékes intézmény által a tartózkodás helye szerinti intézménynek vagy a biztosítottnak a (6) bekezdés értelmében visszatérítendő költség (tényleges költség) alacsonyabb, mint amelyet ugyanazon kezelésért az illetékes tagállamban kellett volna fizetnie (fiktív költség), az illetékes intézmény a biztosított gyógykezelésének költségeit, annak kérésére, visszatéríti azon összeg erejéig, amennyivel a fiktív költség meghaladja a tényleges költséget. A visszatérített összeg azonban nem haladhatja meg a biztosított számára ténylegesen felmerült költségeket, és megállapításánál figyelembe veheti azt az összeget, amelyet a biztosítottnak akkor kellett volna fizetnie, ha a kezelést az illetékes tagállamban veszi igénybe.

▼B

C. *A tervezett gyógykezelés részét képező utazás és tartózkodás költségeinek viselése*

(8) Ha az illetékes intézmény nemzeti jogszabályai rendelkeznek a biztosított kezelésétől elválaszthatatlan utazás és tartózkodás költségeinek megtérítéséről, az érintett személy, valamint szükség esetén a kísérő személy költségeit ezen intézmény vállalja, amennyiben egy más tagállamban való kezelésre engedélyezte.

D. *Családtagok*

(9) Az (1)–(8) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell a biztosítottak családtagjaira.

27. cikk

Keresőképtelenség esetén járó pénzbeli ellátások az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás vagy lakóhely esetén

A. *A biztosított által követendő eljárás*

(1) Amennyiben az illetékes tagállam jogszabályai előírják, hogy a biztosítottnak keresőképtelensége esetén igazolást kell bemutatnia ahhoz, hogy az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerinti pénzbeli ellátásokra legyen jogosult, a biztosítottnak kérnie kell az egészségi állapotát elbíráló orvost a lakóhelye szerinti tagállamban, hogy igazolja keresőképtelenségét és annak várható időtartamát.

(2) A biztosított az illetékes tagállam jogszabályaiban megállapított határidőn belül elküldi az igazolást az illetékes intézménynek.

(3) Ha a lakóhely szerinti tagállamban az ellátást nyújtó orvosok nem állítanak ki keresőképtelenségre vonatkozó igazolást, és ha az illetékes tagállam jogszabályai igénylik ezt az igazolást, az érintett személy közvetlenül a lakóhelye szerinti intézményhez fordul. Ez az intézmény azonnal intézkedik az érintett személy keresőképtelenségének orvosi elbírálásáról és az (1) bekezdésben említett igazolás kiállításáról. Az igazolást haladéktalanul továbbítani kell az illetékes intézménynek.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben szereplő dokumentum továbbítása nem mentesíti a biztosítottat az alkalmazandó jogszabályok értelmében fennálló kötelezettségeinek teljesítése alól, különösen a munkáltatójával szemben. Adott esetben a munkáltató, illetve az illetékes szerv olyan tevékenységekben való részvételre szólíthatja fel a munkavállalót, melynek célja a munkába történő visszailleszkedés elősegítése és támogatása.

B. *A lakóhely szerinti tagállam intézménye által követendő eljárás*

(5) Az illetékes intézmény kérésére, a lakóhely szerinti intézmény elvégzi az érintett személlyel kapcsolatos bármely szükséges igazgatási ellenőrzést és orvosi felülvizsgálatot, az utóbbi intézmény által alkalmazott jogszabályokban előírtak szerint. Az ellenőrzést végző orvos jelentését – különösen a keresőképtelenség várható időtartamát – a lakóhely szerinti intézmény haladéktalanul továbbítja az illetékes intézményhez.

▼B

C. *Az illetékes intézmény által követendő eljárás*

(6) Az illetékes intézménynek joga van ahhoz, hogy a biztosítottat az intézmény által választott orvossal vizsgáltassa meg.

(7) Az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdése második mondatának sérelme nélkül az illetékes intézmény a pénzbeli ellátásokat közvetlenül az érintett személynek folyósítja, és amennyiben szükséges, értesíti erről a lakóhely szerinti intézményt.

(8) Az alaprendelet 21. cikke (1) bekezdésének alkalmazása céljából, a biztosított részére a vizsgálatot végző orvos vagy intézmény megállapítása alapján egy másik tagállamban kiállított keresőképtelenségi igazolásban szereplő adatok jogilag egyenértékűek az illetékes tagállamban kiállított igazolással.

(9) Ha az illetékes intézmény úgy dönt, hogy elutasítja a pénzbeli ellátás iránti kérelmet, döntéséről értesíti a biztosítottat és ezzel egyidejűleg a lakóhely szerinti intézményt is.

D. *Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás esetén követendő eljárás*

(10) Az (1)–(9) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell, amennyiben a biztosított az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban tartózkodik.

28. cikk

Hosszú távú kezelés esetén járó pénzbeli ellátások az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás vagy lakóhely esetén

A. *A biztosított által követendő eljárás*

(1) Az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerinti tartós ápolással kapcsolatos pénzbeli ellátásokra való jogosultság megszerzése érdekében a biztosítottnak az illetékes intézményhez kell fordulnia. Az illetékes intézmény szükség esetén értesíti erről a lakóhely szerinti intézményt.

B. *A lakóhely szerinti intézmény által követendő eljárás*

(2) Az illetékes intézmény kérésére a lakóhely szerinti intézmény megvizsgálja a biztosított állapotát a tartós ápolás szükségessége szempontjából. Az illetékes intézmény megad minden olyan információt a lakóhely szerinti intézménynek, amely e vizsgálat elvégzéséhez szükséges.

C. *Az illetékes intézmény által követendő eljárás*

(3) A tartós ápolás szükségessége mértékének meghatározása érdekében az illetékes intézmény jogosult a biztosítottat az általa választott orvossal vagy egyéb szakértővel megvizsgáltatni.

(4) A végrehajtási rendelet 27. cikkének (7) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.

▼B

D. *Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban való tartózkodás esetén követendő eljárás*

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell, amennyiben a biztosított az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban tartózkodik.

E. *Családtagok*

(6) Az (1)–(5) bekezdést értelemszerűen alkalmazni kell a biztosított családtagjaira.

29. cikk

Az alaprendelet 28. cikkének alkalmazása

Amennyiben az a tagállam, amelyben a korábbi határ menti munkavállaló legutóbbi tevékenységét folytatta, megszűnik illetékes tagállamnak lenni, és a korábbi határ menti munkavállaló vagy családtagja abból a célból utazik oda, hogy az alaprendelet 28. cikke szerinti természetbeni ellátásokban részesüljön, az illetékes intézmény által kibocsátott dokumentumot kell bemutatnia a tartózkodási hely szerinti intézménynek.

30. cikk

Nyugdíjasok által fizetendő járulékok

Ha egy személy egynél több tagállamból kap nyugdíjat, a kifizetett összes nyugdíjból levont járulékok összege semmilyen körülmények között nem lehet magasabb, mint az olyan személytől levont összeg, aki az illetékes tagállamtól azonos összegű nyugdíjat kap.

31. cikk

Az alaprendelet 34. cikkének alkalmazása

A. *Az illetékes intézmény által követendő eljárás*

(1) Az illetékes intézmény tájékoztatja az érintett személyt az alaprendelet 34. cikkében foglalt, az ellátások halmozódásának tilalmáról szóló rendelkezésről. Az ilyen szabályok alkalmazásának biztosítania kell, hogy a nem az illetékes tagállamban lakó személy legalább olyan összegű vagy értékű ellátásra legyen jogosult, mint amilyenre akkor lenne jogosult, ha abban a tagállamban lakna.

(2) Az illetékes intézmény értesíti továbbá a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézményt a tartós ápolást biztosító pénzbeli ellátások fizetéséről olyan esetben, amikor az utóbbi intézmény által alkalmazandó jog olyan tartós ápolást biztosító természetbeni ellátásokról rendelkezik, amelyek szerepelnek az alaprendelet 34. cikke (2) bekezdésében említett felsorolásban.

B. *A lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézmény által követendő eljárás*

(3) A (2) bekezdésben előírt értesítés kézhezvételét követően a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézmény haladéktalanul értesíti az illetékes intézményt a jogszabályai alapján az érintett személynek nyújtott, ugyanolyan célú, tartós ápolást biztosító természetbeni ellátásról, valamint az alkalmazandó visszatérítés mértékéről.

▼B

(4) Az igazgatási bizottság szükség esetén megállapítja e cikk végrehajtási intézkedéseit.

32. cikk

Különleges végrehajtási rendelkezések

(1) Ha egy személy vagy csoport kérésre mentesül a kötelező betegbiztosítás alól, és így ezekre a személyekre nem érvényes valamely olyan betegbiztosítási rendszer, amelyre az alaprendeletet alkalmazni kell, kizárólag e mentesség miatt más tagállam intézménye nem válik felelőssé az alaprendelet III. címe I. fejezetének értelmében e személyeknek vagy családtagjuknak nyújtott természetbeni vagy pénzbeli ellátások költségeinek viseléséért.

(2) A 2. mellékletben említett tagállamok esetében az alaprendelet III. címe I. fejezetének a természetbeni ellátásokra vonatkozó rendelkezéseit az egyedül a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszer alapján ellátásokra jogosult személyekre kizárólag az ott meghatározott mértékben kell alkalmazni.

Más tagállam intézménye kizárólag ezen okból nem válik felelőssé az e személyeknek vagy családtagjuknak nyújtott természetbeni vagy pénzbeli ellátások költségeinek viseléséért.

(3) Ha az (1) és (2) bekezdésben említett személyek és családtagjaik olyan tagállamban laknak, amelyben a természetbeni ellátásra való jogosultságnak nem feltétele a biztosítás, vagy a munkaviszony keretében vagy önálló vállalkozóként végzett tevékenység, a tartózkodás szerinti országban nyújtott természetbeni ellátás teljes költségét meg kell téríteniük.

II. FEJEZET

Munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén nyújtott ellátások

33. cikk

Természetbeni és pénzbeli ellátásokra való jogosultság az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban lévő lakóhely vagy tartózkodás esetén

(1) Az alaprendelet 36. cikkének alkalmazása céljából a végrehajtási rendelet 24–27. cikkében meghatározott eljárásokat értelemszerűen kell alkalmazni.

(2) A munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti tagállam nemzeti jogszabályai alapján nyújtott különleges, természetbeni ellátások esetén az adott tagállam intézményének haladéktalanul értesíteni kell az illetékes intézményt.

▼B

34. cikk

Intézmények közötti együttműködés az illetékes tagállamtól eltérő tagállam területén bekövetkezett munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés esetén

(1) Amennyiben az illetékes tagállamtól eltérő tagállam területén történik a munkahelyi baleset, vagy a foglalkozási megbetegedést először ott állapítják meg, a munkahelyi balesetről vagy a foglalkozási megbetegedésről – amennyiben a nemzeti jogszabályokban létezik ilyen nyilatkozat vagy értesítés – az illetékes tagállam jogszabályainak megfelelően kell nyilatkozatot vagy értesítést benyújtani – adott esetben azon tagállam egyéb alkalmazandó hatályos jogszabályi rendelkezéseinek sérelme nélkül –, ahol a munkahelyi baleset bekövetkezett vagy a foglalkozási megbetegedést orvosilag először megállapították, mely utóbbi rendelkezéseket az ilyen esetekben továbbra is alkalmazni kell. A nyilatkozatot vagy értesítést az illetékes intézményhez kell címezni.

(2) Azon tagállam intézménye, amelynek területén a munkahelyi baleset bekövetkezett vagy a foglalkozási megbetegedést először megállapították, tájékoztatja az illetékes intézményt az e tagállam területén kiállított orvosi igazolásokról.

(3) Ha az illetékes tagállamtól eltérő tagállam területén a munkahelyre való utazás vagy az onnan való hazatérés közben elszenvedett baleset következtében vizsgálatot kell indítani ez utóbbi tagállam területén a megfelelő ellátásokra való jogosultság megállapítása céljából, az illetékes intézmény e célra kijelölheti a vizsgálatot végző személyt, és erről tájékoztatja a másik tagállam hatóságait. Az intézményeknek együtt kell működniük valamennyi lényeges információ összegyűjtése érdekében, és meg kell vizsgálniuk a balesettel kapcsolatos jelentéseket és minden egyéb dokumentumot.

(4) A kezelést követően az illetékes intézmény kérésére a baleset vagy a megbetegedés tartós következményeire – és különösen a sérülést szenvedett személy aktuális állapotára, valamint a gyógyulásra vagy a sérülések stabilizálódására – vonatkozó orvosi igazolásokkal kísért részletes jelentést kell küldeni. A fizetendő díjakat a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézmény fizeti, adott esetben saját térítési díjai szerint, az illetékes intézmény terhére.

(5) Adott esetben a lakóhely vagy a tartózkodási hely szerinti intézményt, kérésére az illetékes intézmény értesíti a gyógyulás vagy a sérülés stabilizálódása időpontjára vonatkozó határozatról, valamint adott esetben a nyugdíj megállapítására vonatkozó határozatról.

35. cikk

A baleset vagy a megbetegedés foglalkozási jellegének vitatása

(1) Amennyiben az illetékes intézmény vitatja az alaprendelet 36. cikkének (2) bekezdése szerinti munkahelyi balesetekre vagy foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó jogszabályok alkalmazását, erről haladéktalanul értesíti a természetbeni ellátásokat nyújtó lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézményt, és ezt követően az ellátásokat betegségi ellátásoknak kell tekinteni.

(2) Amint e tárgyban végleges határozatot hoznak, az illetékes intézmény haladéktalanul értesíti a természetbeni ellátásokat nyújtó, lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézményt.

▼B

Amennyiben munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés nem állapítható meg, ezt követően a természetbeni ellátásokat betegségi ellátásként kell nyújtani, ha az érintett személy jogosult rá.

Amennyiben megállapítható a munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés, akkor az érintett személynek nyújtott természetbeni betegségi ellátásokat munkahelyi baleset vagy foglalkozási megbetegedés esetén járó ellátásnak kell tekinteni attól a naptól kezdve, amikor a munkahelyi baleset megtörtént, vagy a foglalkozási megbetegedést először orvosilag megállapították.

(3) A végrehajtási rendelet 6. cikke (5) bekezdésének második albekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

36. cikk

Eljárás az egynél több tagállamban foglalkozási megbetegedés kockázatának való kitettség esetén

(1) Az alaprendelet 38. cikkében említett esetben a foglalkozási megbetegedésről szóló nyilatkozatot vagy értesítést azon utolsó tagállam foglalkozási betegségek esetében illetékes hatóságának kell megküldeni, amely jogszabályainak hatálya alatt az érintett személy az említett betegséget feltételezhetően okozó tevékenységet folytatott.

Ha azon intézmény, amelynek a nyilatkozatot vagy értesítést megküldték, megállapítja, hogy a szóban forgó megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet utoljára egy másik tagállam jogszabályai szerint gyakorolták, akkor a nyilatkozatot vagy értesítést és az azt kísérő valamennyi igazolást továbbítja azon tagállam megfelelő intézményének.

(2) Amennyiben azon utolsó tagállam intézménye, amely jogszabályai szerint az érintett személy a szóban forgó foglalkozási megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet utoljára gyakorolta, megállapítja, hogy az érintett személy vagy annak túlélői nem teljesítik e jogszabályok előírásait – többek között azért, mert az érintett személy sosem gyakorolta az adott tagállamban a foglalkozási megbetegedést okozó tevékenységet vagy azért, mert az a tagállam nem ismeri el a megbetegedés foglalkozási jellegét – az említett intézmény a nyilatkozatot vagy értesítést és az azt kísérő valamennyi igazolást az első intézmény által elvégzett orvosi vizsgálatok alapján született megállapításokkal és jelentésekkel együtt haladéktalanul továbbítja azon előző tagállam intézményének, amely jogszabályai szerint az érintett személy előzőleg gyakorolta a szóban forgó megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet.

(3) Adott esetben az intézmények megismétlik a (2) bekezdés szerinti eljárást, azon tagállam megfelelő intézményéhez utalják az ügyet, amely jogszabályai szerint az érintett személy először gyakorolta a szóban forgó foglalkozási megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet.

▼B

37. cikk

Információcsere az intézmények között, valamint előleg folyósítása elutasító határozat elleni fellebbezés esetén

(1) Abban az esetben, ha fellebbezés történik valamely olyan tagállam intézményének az ellátások elutasításáról szóló határozata ellen, amely jogszabályai szerint az érintett személy a szóban forgó foglalkozási megbetegedést feltételezhetően okozó tevékenységet folytatott, ez az intézmény erről értesíti azt az intézményt, amelyhez a nyilatkozatot vagy az értesítést a végrehajtási rendelet 36. cikke (2) bekezdésében szereplő eljárás szerint megküldték, majd értesíti a végleges határozatról is.

(2) Ha valamely személy azon intézmény által alkalmazott jogszabályok alapján jogosult ellátásokra, amelynek a nyilatkozatot vagy értesítést elküldték, akkor ennek az intézménynek előleget kell folyósítania, amelyek összegét adott esetben azon intézménnyel folytatott konzultációt követően állapítják meg, amelynek határozata ellen a fellebbezést benyújtották és oly módon, hogy ne kerüljön sor túlfizetésre. Ez utóbbi intézmény megtéríti a kifizetett előlegeket, amennyiben a fellebbezés eredményeképpen köteles az említett ellátásokat biztosítani. Az említett összeget ekkor a végrehajtási rendelet 72. és 73. cikkében szereplő eljárásnak megfelelően levonják az érintett személynek járó ellátások összegéből.

(3) A végrehajtási rendelet 6. cikke (5) bekezdésének második albekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

38. cikk

Foglalkozási megbetegedés súlyosbodása

Az alaprendelet 39. cikkében szereplő esetekben az igénylőnek a szóban forgó foglalkozási megbetegedés tekintetében korábban megállapított ellátásokról részletesen tájékoztatnia kell azon tagállam intézményét, amelyhez ellátás iránti igényével fordul. Ez az intézmény az általa szükségesnek ítélt tájékoztatásért bármely korábban illetékes intézményhez fordulhat.

39. cikk

A keresőképtelenség mértékének megállapítása a korábbiakban vagy a későbbiekben bekövetkező munkahelyi balesetek vagy foglalkozási megbetegedések esetén

Amennyiben egy korábbi vagy későbbi munkaképtelenséget egy akkor bekövetkezett baleset okozott, amikor az érintett személy olyan tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amely nem tesz különbséget a munkaképtelenség eredete szerint, az illetékes intézmény vagy a szóban forgó tagállam illetékes hatósága által kijelölt szerv:

a) egy másik tagállam illetékes intézményének kérésére tájékoztatást ad a korábbi vagy későbbi munkaképtelenség mértékéről, valamint – amennyiben lehetséges – megadja azon információkat, amelyek alapján megállapítható, hogy a munkaképtelenség a másik tagállam intézménye által alkalmazott jogszabályok értelmében munkahelyi baleset következménye-e;

▼B

b) az alkalmazandó jogszabályoknak megfelelően az ellátásokra való jogosultságnak és az ellátás összegének meghatározásakor figyelembe veszi az ilyen korábbi vagy későbbi esetek által okozott munkaképtelenség mértékét.

40. cikk

Nyugdíj vagy kiegészítő juttatás iránti kérelmek benyújtása és vizsgálata

Ahhoz, hogy az érintett személy, illetve túlélő hozzátartozói, aki vagy akik egy másik tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel, valamely tagállam jogszabályai alapján nyugdíjban vagy kiegészítő juttatásban részesüljenek, kérelmüket vagy az illetékes intézményhez, vagy adott esetben a lakóhely szerinti intézményhez kell benyújtaniuk, amely intézmény továbbítja azt az illetékes intézménynek.

A kérelemnek tartalmaznia kell az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok szerint szükséges információkat.

41. cikk

Különleges végrehajtási rendelkezések

(1) A 2. mellékletben említett tagállamok vonatkozásában az alaprendelet III. címe 2. fejezetének a természetbeni ellátásokra vonatkozó rendelkezéseit az egyedül a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszer alapján járó ellátásokra jogosult személyekre és kizárólag az ott meghatározott mértékben kell alkalmazni.

(2) A végrehajtási rendelet 32. cikke (2) bekezdésének második albekezdését és 32. cikke (3) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

III. FEJEZET

Haláleseti juttatások

42. cikk

Haláleseti juttatás iránti kérelem

Az alaprendelet 42. és 43. cikkének alkalmazásában a haláleseti juttatás iránti kérelmet vagy az illetékes intézményhez vagy az igénylő lakóhelye szerinti intézményhez kell benyújtani, mely utóbbi elküldi azt az illetékes intézménynek.

A kérelemnek tartalmaznia kell az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok szerint szükséges információkat.

IV. FEJEZET

Rokkantsági ellátások, valamint öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjak

43. cikk

Az ellátások kiszámítására vonatkozó további rendelkezések

(1) Az ellátás elméleti és tényleges összegének az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelő kiszámítására a végrehajtási rendelet 12. cikkének (3), (4), (5) és (6) bekezdésében előírt szabályokat kell alkalmazni.

▼B

(2) Amennyiben az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási időszakokat a végrehajtási rendelet 12. cikkének (3) bekezdése alapján nem vették figyelembe, azon tagállam intézménye, amelynek jogszabályai alapján ezen időszakokat megszerezték, az általa alkalmazandó jogszabályok alapján számítja ki az ezen időszakoknak megfelelő összeget. Az ellátás tényleges, az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján számított összegét növelni kell az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási időszakoknak megfelelő összeggel.

(3) Minden tagállam intézménye az általa alkalmazott jogszabály alapján kiszámítja az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási időszakoknak megfelelő, azok után járó összeget, amely időszakokra az alaprendelet 53. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján más tagállam visszavonásra, csökkentésre vagy felfüggesztésre vonatkozó szabályainak hatálya nem terjedhet ki.

Amennyiben az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok nem teszik lehetővé ezen összeg közvetlen meghatározását amiatt, hogy ezen jogszabályok a biztosítási időszakokat különbözően értékelik, fiktív összeg állapítható meg. Az igazgatási bizottság meghatározza a fiktív összeg megállapításának módjára vonatkozó részletes szabályokat.

44. cikk

A gyermeknevelséssel töltött időszakok figyelembevétele

(1) E cikk alkalmazásában a „gyermeknevelséssel töltött időszak” bármely olyan időszak, amelyet valamely tagállam nyugellátásra vonatkozó jogszabályai jogosultsági időként ismernek el, vagy amely kimondottan gyermeknevelés miatt nyugdíjkiegészítést biztosít, függetlenül ezen időszakok kiszámításának módszerétől, illetve attól, hogy ezen időszakok a gyermek nevelésének idején halmozódnak-e fel, vagy azok elismerésére visszamenőlegesen kerül sor.

(2) Amennyiben az alaprendelet II. címe értelmében illetékes tagállam jogszabályai szerint a gyermeknevelési időszakokat nem veszik számításba, annak a tagállamnak az intézménye, amelynek jogszabályait az alaprendelet II. címe értelmében az érintett személyre alkalmazni kellett, azon az alapon, hogy az munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységet abban az időpontban, amikor e jogszabályok értelmében a gyermeknevelési időszak beszámítása az érintett gyermek tekintetében megkezdődött, e gyermeknevelési időszakot a saját jogszabályai szerinti gyermeknevelési időszakként kell továbbra is figyelembe vennie, úgy, mintha a gyermeknevelésre saját területén került volna sor.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az érintett személy a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenysége miatt valamely más tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik vagy kerül.

45. cikk

Ellátások iránti kérelem

A. *Az ellátások iránti kérelem benyújtása az alaprendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerinti A típusú jogszabályok alapján*

(1) Az alaprendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerinti A típusú jogszabályok szerinti ellátás érdekében az igénylőnek vagy azon tagállam intézményéhez kell kérelmet benyújtania, amelynek jogszabályai a rokkantsággal vagy e rokkantság súlyosbodásával járó munkaképtelenség bekövetkeztekor vonatkoztak rá, vagy a lakóhely szerinti intézményhez, amely majd továbbítja a kérelmet az előbbi intézményhez.

▼B

(2) Ha pénzbeli betegségi ellátásokat állapítottak meg, ezen ellátások folyósítási időszakának lejártát adott esetben a nyugdíj iránti kérelem benyújtási időpontjának kell tekinteni.

(3) Az alaprendelet 47. cikke (1) bekezdésében említett esetben az az intézmény, amelynél az érintett személy utoljára biztosított volt, értesíti az ellátásokat kezdetben nyújtó intézményt az alkalmazandó jogszabályok szerinti ellátások összegéről és a folyósítás megkezdésének időpontjáról. Ezen időponttól számítva a rokkantság súlyosbodása előtt járó ellátásokat vissza kell vonni, vagy az alaprendelet 47. cikke (2) bekezdésében említett kiegészítés mértékére kell csökkenteni.

B. *Ellátások iránti egyéb kérelmek benyújtása*

(4) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérő esetekben, az igénylő a lakóhelye szerinti intézményhez vagy azon tagállam intézményéhez nyújt be kérelmet, amelynek jogszabályai hatálya alá utoljára tartozott. Amennyiben az érintett személy soha nem tartozott az említett, lakóhely szerinti intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá, ez az intézmény továbbítja a kérelmet azon tagállam intézményéhez, amelynek jogszabályai hatálya alá az érintett személy utoljára tartozott.

(5) A kérelem benyújtásának időpontját minden érintett intézménynél irányadónak kell tekinteni.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően, ha az igénylő a felhívás ellenére sem tünteti fel, hogy valamely más tagállamban vállalt munkát vagy valamely más tagállamban lakott, azt az időpontot kell a kérelemnek a szóban forgó jogszabályt alkalmazó intézményhez való benyújtása időpontjának tekinteni, amikor az igénylő az eredeti kérelmét kiegészíti, vagy új kérelmet nyújt be a más tagállamban való munkavállalás vagy/és tartózkodás hiányzó időszakai tekintetében, e jog kedvezőbb rendelkezéseire is figyelemmel.

46. cikk

Az igénylő által a kérelemhez csatolandó igazolások és információk

(1) Az igénylő a kérelmet a végrehajtási rendelet 45. cikk (1) és (4) bekezdésében említett intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezéseivel összhangban nyújtja be, és csatolja hozzá az e jogszabályok által előírt igazoló dokumentumokat. Az igénylőnek be kell nyújtania különösen minden olyan lényeges, rendelkezésre álló információt és igazoló dokumentumot, amely olyan biztosítási (intézmények, azonosítószámok), munkavállalási (munkáltatók) vagy önálló vállalkozói (a tevékenység jellege és helye) és tartózkodási (lakcímek) időszakokra vonatkozik, amelyeket más jogszabályok szerint szerezhetett meg, továbbá az igénylőnek fel kell tüntetni ezen időszakok tartamát.

(2) Amennyiben az alaprendelet 50. cikke (1) bekezdésének megfelelően az igénylő az egy vagy több tagállam jogszabályai szerinti öregségi ellátások megállapításának elhalasztását kéri, kérelmében meg kell jelölnie ezt a tényt, valamint azt, hogy mely állam joga alapján kéri az elhalasztást. Annak érdekében, hogy az igénylő élhessen e jogával, az érintett intézmények – az igénylő kérésére – értesítik a rendelkezésükre álló valamennyi információról, hogy lehetővé tegyék az általa kért ellátások egyidejű vagy egymást követő megállapítása következményeinek megismerését.

▼B

(3) Ha az igénylő visszavonja egy adott tagállam jogszabályai alapján járó ellátások iránti kérelmét, ez a visszavonás nem minősül a más tagállamok jogszabályai szerinti ellátások iránti kérelmek egyidejű visszavonásának.

47. cikk

A kérelmek intézmények általi megvizsgálása

A. *Kapcsolattartó intézmény*

(1) Azon intézményre, amelyhez a 45. cikk (1) vagy (4) bekezdésének megfelelően benyújtják vagy továbbítják a kérelmet, a továbbiakban „kapcsolattartó intézmény”-ként kell hivatkozni. A lakóhely szerinti intézményt nem lehet kapcsolattartó intézménynek tekinteni, amennyiben az érintett személy soha nem tartozott az ezen intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá.

Az intézmény – az általa alkalmazott jogszabályok szerinti ellátás iránti kérelem megvizsgálása mellett – kapcsolattartó intézményi minőségében előmozdítja az adatcserét és a kérelem érintett intézmények általi megvizsgálásához szükséges határozatokról és műveletekről folyó kommunikációt, továbbá az igénylő számára – annak kérésére – a vizsgálat közösségi aspektusaira vonatkozó bármely lényeges információt megadja, és tájékoztatja az igénylőt a vizsgálat előrehaladásáról.

B. *Az alaprendelet 44. cikke szerinti A típusú jogszabályok szerinti ellátások iránti kérelem megvizsgálása*

(2) Az alaprendelet 44. cikkének (3) bekezdésében említett esetben a kapcsolattartó intézmény az érintett személyre vonatkozó valamennyi dokumentumot továbbítja annak az intézménynek, amelynél az érintett korábban biztosított volt, és ez utóbbi intézmény megvizsgálja az esetet.

(3) A végrehajtási rendelet 48–52. cikkét nem kell alkalmazni az alaprendelet 44. cikkében említett kérelmek vizsgálatára.

C. *Ellátások iránti egyéb kérelmek vizsgálata*

(4) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérő esetekben a kapcsolattartó intézmény haladéktalanul megküldi az ellátás iránti kérelmeket, a rendelkezésére álló valamennyi dokumentumot, és adott esetben az igénylő által benyújtott megfelelő dokumentumot valamennyi kérdéses intézménynek annak érdekében, hogy azok egyidejűleg megkezdhessék a kérelem megvizsgálását. A kapcsolattartó intézmény értesíti a többi intézményt a saját jogszabályai szerinti biztosítási vagy tartózkodási időszakokról. Továbbá jelzi, hogy mely dokumentumok benyújtására kerül sor későbbi időpontban, és a kérelmet a lehető leghamarabb kiegészíti.

(5) Az érintett intézmények mindegyike a lehető leghamarabb értesíti a kapcsolattartó intézményt és valamennyi egyéb érintett intézményt az általa alkalmazott jogszabályok szerinti biztosítási vagy tartózkodási időszakokról.

(6) Az érintett intézmények mindegyike az alaprendelet 52. cikke alapján kiszámítja az ellátások összegét, és döntéséről, a megállapított ellátások összegéről, valamint bármely, az alaprendelet 53–55. cikke alkalmazásában előírt információról értesíti a kapcsolattartó intézményt és az egyéb érintett intézményeket.

▼B

(7) Amennyiben egy intézmény az e cikk (4) és (5) bekezdésében említett információk alapján megállapítja, hogy az alaprendelet 46. cikkének (2) bekezdése, vagy 57. cikkének (2) vagy (3) bekezdése alkalmazandó, értesíti a kapcsolattartó intézményt és az egyéb érintett intézményeket.

48. cikk

A határozatok közlése az igénylővel

(1) Minden intézmény értesíti az igénylőt az alkalmazandó jogszabályokkal összhangban hozott határozatáról. Minden határozatnak tartalmaznia kell nevezni a jogorvoslati lehetőségeket és fellebbezési határidőket. Miután a kapcsolattartó intézmény az egyes intézmények által hozott valamennyi határozatról megkapta az értesítést, e határozatokról összefoglalót küld az igénylőnek és a többi érintett intézménynek. Az összefoglaló mintáját az igazgatási bizottság készíti el. Az összefoglalót vagy az intézmény nyelvén kell az igénylőnek megküldeni, vagy – az igénylő kérésére – az általa választott, a Szerződés 290. cikkével összhangban a közösségi intézmények hivatalos nyelveként elismert valamely nyelven.

(2) Amennyiben az igénylő az összefoglaló kézhezvételét követően úgy véli, hogy a két vagy több intézmény határozata közötti kölcsönhatás esetleg sértheti a jogait, az igénylőnek jogában áll a határozatok érintett intézmények általi felülvizsgálatát kérni az adott nemzeti jogszabályokban meghatározott határidőn belül. A határidőt az összefoglaló kézhezvételének időpontjától kell számítani. Az igénylőt a felülvizsgálat eredményéről írásban kell tájékoztatni.

49. cikk

A rokkantság fokának meghatározása

(1) Abban az esetben, ha az alaprendelet 46. cikkének (3) bekezdését alkalmazni kell, az igénylő rokkantsági fokáról kizárólag a kapcsolattartó intézmény jogosult határozatot hozni, amennyiben az ezen intézmény által alkalmazott jogszabály az alaprendelet VII. mellékletében szerepel, ennek hiányában a határozatot az említett mellékletben foglalt jogszabályokat alkalmazó azon intézmény hozza meg, amely jogszabályainak hatálya alá az igénylő utoljára tartozott. A kapcsolattartó intézmény azonnal meghozza ezt a határozatot, amint meg tudja állapítani, hogy teljesülnek-e az alkalmazandó jogszabályokban megállapított jogosultsági feltételek, figyelembe véve adott esetben az alaprendelet 6. és 51. cikkét is. A határozatról haladéktalanul értesíti a többi érintett intézményt.

Ha a rokkantsági fokra vonatkozó feltételektől eltérő, a vonatkozó jogszabályokban meghatározott egyéb jogosultsági feltételek nem teljesülnek, figyelemmel az alaprendelet 6. és 51. cikkére, a kapcsolattartó intézmény erről haladéktalanul értesíti azon tagállam illetékes intézményét, amely jogszabályainak hatálya alá az igénylő utoljára tartozott. Ez utóbbi intézmény jogosult az igénylő rokkantsági fokára vonatkozó határozat meghozatalára, ha a vonatkozó jogszabályokban megállapított jogosultsági feltételek teljesülnek. A határozatról haladéktalanul értesíti a többi érintett intézményt.

Amennyiben szükséges, a jogosultság megállapítása során az ügy változatlan feltételek mellett visszautalható azon tagállam rokkantság tekintetében illetékes intézményéhez, amely tagállam jogszabályainak hatálya alá az igénylő először tartozott.

▼B

(2) Ha az alaprendelet 46. cikke (3) bekezdése nem alkalmazandó, valamennyi intézménynek lehetősége van arra, hogy – az általa alkalmazott jogszabállyal összhangban – a rokkantság fokának meghatározása céljából az igénylőt az általa választott orvossal vagy más szakértővel megvizsgáltassa. Mindazonáltal, a tagállami intézmények a bármely más tagállam intézménye által összegyűjtött dokumentumokat, orvosi jelentéseket és adminisztratív információkat ugyanúgy figyelembe veszik, mintha azokat a saját tagállamukban állították volna ki.

50. cikk

Ellátások ideiglenes kifizetése és előlegek fizetése

(1) A végrehajtási rendelet 7. cikke ellenére bármely intézmény, amely az ellátások iránti kérelem vizsgálata folyamán megállapítja, hogy az alkalmazandó jog szerint az igénylő önálló ellátásra jogosult, az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően haladéktalanul folyósítja ezen ellátást. Ezt a folyósítást ideiglenesnek kell tekinteni, ha az igényelbírálási eljárás eredménye befolyásolhatja az összeget.

(2) Amennyiben a rendelkezésre álló információk alapján nyilvánvaló, hogy az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az igénylő jogosult az ellátás valamely intézmény részéről történő kifizetésére, az érintett intézmény előleget folyósít számára, amelynek összege a lehető legközelebb áll ahhoz az összeghez, amelyet az alaprendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján valószínűleg fizetni kell.

(3) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerint ideiglenes ellátások vagy előleg folyósítására kötelezett valamennyi intézmény erről haladéktalanul értesíti az igénylőt, és kifejezetten felhívja a figyelmét az intézkedés ideiglenes jellegére, és az általa alkalmazott jogszabályok szerinti fellebbezési jogokra.

51. cikk

Az ellátások újbóli kiszámítása

(1) Az alaprendelet 48. cikke (3) és (4) bekezdésének, 50. cikke (4) bekezdésének, valamint 59. cikke (1) bekezdésének alapján az ellátások újbóli kiszámítása esetében a végrehajtási rendelet 50. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni.

(2) Az ellátás újbóli kiszámítása, visszavonása vagy felfüggesztése esetén a határozatot meghozó intézmény haladéktalanul értesíti az érintett személyt, és értesít valamennyi intézményt, amely tekintetében az érintett jogosultsággal rendelkezik.

52. cikk

A nyugdíj kiszámításának felgyorsítására irányuló intézkedések

(1) A kérelmek kivizsgálásának és az ellátások kifizetésének megkönnyítése és felgyorsítása érdekében az intézmény, amelynek joghatósága alá valamely személy tartozott:

a) a többi tagállam intézményeivel kicseréli vagy azok rendelkezésére bocsátja azokat az adatokat, amelyek egy alkalmazandó nemzeti jogszabály hatálya alól egy másik nemzeti jogszabály hatálya alá átkerülő személy azonosításához szükségesek, és az intézmények együtt biztosítják az azonosító adatok megőrzését és megfelelőségét, vagy ennek hiányában az érintett személyek számára biztosítják az azonosító adataikhoz való közvetlen hozzáférés eszközeit;

▼B

b) a nyugdíjjogosultság megnyílásának alsó korhatárát megfelelő idővel megelőzően, vagy a nemzeti jogszabályok által meghatározott életkor előtt, az érintett személlyel és az egyéb tagállamok intézményeivel kicseréli vagy azok rendelkezésére bocsátja azon információkat, amelyek az olyan személyek nyugdíjjogosultságaira vonatkoznak, akik egy alkalmazandó jogszabály hatálya alól egy másik jogszabály hatálya alá kerültek át, vagy ennek hiányában tájékoztatják e személyeket a várható nyugdíjjogosultságaik megismeréséhez szükséges eszközökről vagy biztosítják számukra azokat.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az igazgatási bizottság meghatározza a kicserélendő vagy rendelkezésre bocsátandó információkat, és megállapítja a megfelelő eljárásokat és mechanizmusokat, figyelembe véve a nemzeti nyugdíjrendszerek sajátosságait, azok igazgatási és technikai szervezetét, valamint a rendelkezésükre álló technológiai eszközöket. Az igazgatási bizottság a meghozott intézkedések és azok alkalmazása nyomon követésének megszervezésével gondoskodik e nyugdíjrendszerek végrehajtásáról.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az első tagállam intézménye számára, amelyben valamely személynek szociális biztonsági igazgatási célból személyi azonosítószámot (PIN) adtak, az intézmény számára biztosítani kell az e cikkben említett információkat.

53. cikk

Tagállami koordinációs intézkedések

(1) Az alaprendelet 51. cikkének sérelme nélkül, amennyiben a nemzeti jogszabályok tartalmaznak szabályokat a felelős intézmény vagy az alkalmazandó rendszer meghatározására, vagy valamely különleges rendszer tekintetében a biztosítási időszakok megállapítására vonatkozóan, akkor ezeket a szabályokat kizárólag azon biztosítási időszakok figyelembevétele mellett kell alkalmazni, amelyek megszerzésére az érintett tagállam jogszabályainak hatálya alatt került sor.

(2) Amennyiben a nemzeti jogszabályok tartalmaznak a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszereknek és a munkavállalók általános rendszerének koordinációjára vonatkozó szabályokat, azokat az alaprendelet és a végrehajtási rendelet rendelkezései nem érintik.

V. FEJEZET

Munkanélküli-ellátások

54. cikk

Az időszakok összesítése és az ellátások kiszámítása

(1) A végrehajtási rendelet 12. cikkének (1) bekezdését az alaprendelet 61. cikkére értelemszerűen kell alkalmazni. Az érintett személy – az érintett intézmények kötelezettségeinek sérelme nélkül – benyújthat az illetékes intézménynek olyan dokumentumot, amelyet azon tagállam intézménye állított ki, amely jogszabályainak hatálya alá az adott személy legutóbbi munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenysége tekintetében tartozott, és amely megjelöli az ezen joghatóság alatt teljesített időszakokat.

▼M2

(2) Az alaprendelet 62. cikke (3) bekezdésének alkalmazása céljából azon tagállam illetékes intézménye, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy a legutóbbi munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenysége tekintetében tartozott, a lakóhely szerinti intézménnyel annak kérésére haladéktalanul közöl minden olyan adatot, különösen a kapott bér vagy szakmai jövedelem összegét, amely a tagállamában kapható munkanélküli-ellátások kiszámításához szükséges.

▼B

(3) Az alaprendelet 62. cikkének alkalmazása céljából, és annak 63. cikke ellenére egy olyan tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai szerint az ellátások kiszámítása a családtagok száma szerint változik, az érintett személy más tagállamban lakó családtagjait is úgy veszi számításba, mintha azok az illetékes tagállamban laknának. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó, ha a családtagok lakóhelye szerinti tagállamban egy másik személy olyan munkanélküli-ellátásokra jogosult, amelyek kiszámításához figyelembe veszik e családtagok számát.

55. cikk

Másik tagállamba távozó munkanélküli személyek ellátásokra való jogosultsága megtartásának feltételei és korlátai

▼M2

(1) Ahhoz, hogy egy valamely másik tagállamba távozó munkanélkülire vonatkozzanak az alaprendelet 64. vagy 65a. cikkének rendelkezései, e személynek távozása előtt értesítenie kell az illetékes intézményt, és igazolást kell kérnie arról, hogy az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdésének b) pontjában megállapított feltételek szerint továbbra is jogosult az ellátásokra.

▼B

Ez az intézmény tájékoztatja az érintett személyt a kötelezettségeiről, és rendelkezésére bocsátja az említett dokumentumot, amely tartalmazza az alábbi információkat:

a) az az időpont, amikor a munkanélküli személy megszűnt az illetékes állam foglalkoztatási szolgálatainak rendelkezésére állni;

b) az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően arra a célra biztosított időtartam, hogy a munkanélküli személy munkakeresőként nyilvántartásba vetesse magát abban a tagállamban, ahová távozott;

c) az a maximális időtartam, amíg az ellátásokra való jogosultság az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdése c) pontjának megfelelően megőrizhető;

d) azok a körülmények, amelyek az ellátásra való jogosultságot befolyásolhatják.

(2) A munkanélküli személy az alaprendelet 64. cikke (1) bekezdésének b) pontjának megfelelően munkakeresőként regisztráltatja magát azon tagállam foglalkoztatási szolgálatainál, ahová távozik, és az (1) bekezdésben említett dokumentumot e tagállam intézményének rendelkezésére bocsátja. Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően tájékoztatta az illetékes intézményt, de e dokumentum rendelkezésre bocsátását elmulasztja, azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli távozott, az illetékes intézményhez fordul a szükséges információk megszerzése céljából.

▼B

(3) Azon tagállam foglalkoztatási szolgálatai, ahová a munkanélküli munkakeresés céljából távozott, tájékoztatják a munkanélküli személyt a rá háruló kötelezettségekről.

(4) Azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, az illetékes intézménynek azonnal megküldi a munkanélküli személynek a foglalkoztatási szolgálatoknál történt nyilvántartásba vételének időpontját és az új címét tartalmazó dokumentumot.

Amennyiben azon időszakban, amelyben a munkanélküli személy továbbra is jogosult az ellátásokra, bármiféle olyan körülmény lép fel, amely befolyásolhatja az ellátásokra való jogosultságát, azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, haladéktalanul megküldi az illetékes intézménynek és az érintett személynek a vonatkozó információt tartalmazó dokumentumot.

Az illetékes intézmény kérésére azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, havonta tájékoztatást ad a munkanélküli személy helyzetével kapcsolatos releváns fejleményekről, különösen arra vonatkozóan, hogy továbbra is szerepel-e a foglalkoztatási szolgálatok nyilvántartásában, és teljesíti-e a rendszeres ellenőrzési eljárásokat.

(5) Azon tagállam intézménye, ahová a munkanélküli személy távozott, úgy végzi el az ellenőrzéseket vagy gondoskodik azok elvégzéséről, mintha az érintett személy az általa alkalmazott jogszabály szerinti ellátásokban részesülő munkanélküli lenne. Az (1) bekezdés d) pontjában említett bármely körülmény bekövetkeztéről szükség esetén haladéktalanul értesíti az illetékes intézményt.

(6) Két vagy több tagállam illetékes hatóságai vagy illetékes intézményei egymás között meghatározhatnak a munkanélküli személy helyzetének nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárásokat és határidőket, valamint olyan intézkedéseket, amelyek célja az alaprendelet 64. cikke szerint e tagállamok valamelyikébe távozó munkanélküliek munkakeresésének elősegítése.

▼M2

(7) A (2)–(6) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó az alaprendelet 65a. cikke (3) bekezdésének hatálya alá tartozó helyzetre.

▼B

56. cikk

Munkanélküli személyek, akik az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban rendelkeztek lakóhellyel

▼M2

(1) Amennyiben a munkanélküli az alaprendelet 65. cikkének (2) bekezdésével vagy 65a. cikkének (1) bekezdésével összhangban úgy határoz, hogy azon tagállam foglalkoztatási szolgálatai számára is rendelkezésre áll – munkakeresőként ott is regisztráltatva magát –, amelyben nem részesül ellátásban, arról értesíti az ellátást nyújtó tagállam intézményét és foglalkoztatási szolgálatait.

Az ellátást nem nyújtó tagállam foglalkoztatási szolgálatainak kérésére az ellátást nyújtó tagállam foglalkoztatási szolgálatai megküldik a munkanélküli regisztrációjával és álláskeresésével kapcsolatos adatokat.

▼M2

(2) Amennyiben az érintett tagállamban alkalmazandó jogszabályok bizonyos kötelezettségeket, és/vagy munkakeresési tevékenységeket követelnek meg a munkanélkülitől, a munkanélkülire az ellátásokat nyújtó tagállamban háruló kötelezettségek és munkakeresési tevékenységek élveznek elsőbbséget.

A másik tagállamban nyújtott ellátásokat nem befolyásolja, ha a munkanélküli az ellátásokat nem nyújtó tagállamban nem teljesíti valamennyi kötelezettségét és/vagy munkakeresési tevékenységét.

▼B

(3) Az alaprendelet 65. cikke (5) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából azon tagállam intézménye, amely jogszabályainak hatálya alá a munkavállaló a legutóbb tartozott, jelzi a lakóhely szerinti intézménynek – annak kérésére –, hogy a munkavállaló jogosult-e ellátásokra az alaprendelet 64. cikke alapján.

57. cikk

Az alaprendelet 61., 62., 64. és 65. cikkének alkalmazására vonatkozó rendelkezések, a köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerbe tartozó személyek vonatkozásában

(1) A végrehajtási rendelet 54. és 55. cikke értelemszerűen alkalmazandó a köztisztviselőkre vonatkozó különleges munkanélküliségi rendszerbe tartozó személyekre is.

(2) A végrehajtási rendelet 56. cikke nem alkalmazandó a köztisztviselőkre vonatkozó különleges munkanélküliségi rendszerbe tartozó személyekre. Az a részleges vagy teljes munkanélküli, aki a köztisztviselőkre vonatkozó különleges munkanélküliségi rendszerbe tartozik, és aki utolsó munkaviszonya folyamán az illetékes államon kívüli más tagállam területén rendelkezett lakóhellyel, az illetékes tagállam jogszabályainak rendelkezései szerint olyan módon részesül a köztisztviselőkre vonatkozó különleges munkanélküliségi rendszer szerinti ellátásban, mintha e tagállam területén rendelkezne lakóhellyel; ezeket az ellátásokat az illetékes intézmény nyújtja saját költségén.

VI. FEJEZET

Családi ellátások

58. cikk

Halmozódás esetén alkalmazandó elsőbbségi szabályok

Az alaprendelet 68. cikke (1) bekezdése b) pontja i. és ii. alpontjának alkalmazása céljából, amennyiben a gyermekek lakóhelye alapján nem állapítható meg elsőbbségi sorrend, minden érintett tagállam kiszámítja az ellátások összegét, számításba véve a nem a területén lakó gyermekeket is. A 68. cikk (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának alkalmazása esetén azon tagállam illetékes intézménye, amelynek joga a legmagasabb összegű ellátást írja elő, ezen ellátások teljes összegét folyósítja, a másik tagállam illetékes intézménye pedig – a saját jogszabályában előírt összeg határáig – megtéríti számára ezen összeg felét.

▼B

59. cikk

Az alkalmazandó jogszabályok és/vagy a családi ellátások nyújtására vonatkozó illetékesség változása esetén alkalmazandó szabályok

(1) Ha a tagállamok között a családi ellátások nyújtására alkalmazandó jogszabályok, illetve az azzal kapcsolatos illetékesség egy naptári hónapon belül megváltozik, a családi ellátások folyósításának e tagállamok jogszabályai szerinti esedékességétől függetlenül az adott hónap végéig azon intézmény folytatja ezen ellátások folyósítását, amely azokat a családi ellátásokat biztosító jogszabályok alkalmazásában a hónap elején folyósította.

(2) Az említett intézmény értesíti a másik tagállam vagy tagállamok intézményét azon időpontról, amikortól a szóban forgó családi ellátásokat megszüntetik folyósítani. Az ellátások másik tagállam vagy tagállamok által történő folyósítása e dátumtól veszi kezdetét.

60. cikk

Az alaprendelet 67. és 68. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

(1) A családi ellátások iránti kérelmet az illetékes intézményhez kell címezni. Az alaprendelet 67. és a 68. cikke alkalmazásának céljából az egész család helyzetét úgy kell figyelembe venni, mintha valamennyi érintett személy az érintett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozna és ott tartózkodna, különösen az ilyen ellátások igénylésére való jogosultság szempontjából. Amikor az ellátások igénylésére jogosult személy nem él e jogával, a másik szülő vagy szülőnek tekintett személy, vagy a gyermek, illetőleg gyermekek gyámjaként eljáró személy vagy intézmény által benyújtott, családi ellátásokra vonatkozó kérelmet figyelembe kell vennie azon tagállam illetékes intézményének, amelynek a joga alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően megkeresett intézmény a kérelmező által nyújtott részletes információk alapján megvizsgálja a kérelmet, teljes egészében figyelembe véve a kérelmező családjának tényleges és jogi helyzetét.

Ha az intézmény úgy határoz, hogy az alaprendelet 68. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban az elsőbbségi jogszabály alapján saját jogszabályai alkalmazandók, az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően kell nyújtania a családi ellátásokat.

Ha az intézmény úgy látja, hogy az alaprendelet 68. cikke (2) bekezdésével összhangban egy másik tagállam jogszabályainak értelmében lehetőség van különbözeti kiegészítésre való jogosultságra, a kérelmet az intézmény haladéktalanul továbbítja a másik tagállam illetékes intézményéhez, és erről tájékoztatja az érintett személyt; értesíti továbbá a másik tagállam intézményét a kérelemről hozott határozatáról, valamint a folyósított családi ellátások összegéről.

▼B

(3) Ha a kérelemmel megkeresett intézmény úgy határoz, hogy jogszabályai alkalmazhatóak, de nem az alaprendelet 68. cikkének (1) és (2) bekezdése szerinti elsőbbség alapján, haladéktalanul ideiglenes határozatot hoz az alkalmazandó elsőbbségi szabályokról, és a kérelmet az alaprendelet 68. cikke (3) bekezdésének megfelelően továbbítja a másik tagállam intézményéhez, értesítve erről a kérelmezőt is. Az intézmény az ideiglenes határozattal kapcsolatban két hónapon belül állást foglal.

Ha a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül nem foglal állást az az intézmény, amelyhez a kérelmet továbbították, a fent említett ideiglenes határozatot kell alkalmazni, és ez az intézmény folyósítja a jogszabályaiban előírt ellátásokat, valamint tájékoztatja a megkeresett intézményt a folyósított ellátások összegéről.

(4) Ha az érintett intézmények véleménye eltér arra vonatkozóan, hogy mely jogszabályok alkalmazandók elsőbbséggel, a végrehajtási rendelet 6. cikkének (2)–(5) bekezdését kell alkalmazni. E célból a 6. cikk (2) bekezdésében említett lakóhely szerinti intézmény a gyermek, illetve gyermekek lakóhelye szerinti intézmény.

(5) Amennyiben az az intézmény, amely ideiglenes ellátást biztosított, többet fizetett a végső soron általa fizetendő összegnél, a végrehajtási rendelet 73. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően a többlet megtérítéséért az elsődlegesen felelős intézményhez fordulhat.

61. cikk

Az alaprendelet 69. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárás

Az alaprendelet 69. cikkének alkalmazásában az igazgatási bizottság összeállítja az említett cikk hatálya alá tartozó, árvák részére folyósított kiegészítő vagy különleges családi ellátások jegyzékét. Ha az elsőbbségi illetékességgel bíró intézmény az általa alkalmazott jogszabály értelmében nem köteles ilyen, árvák részére folyósított kiegészítő vagy különleges családi ellátásokat nyújtani, valamennyi vonatkozó dokumentummal és információval együtt haladéktalanul továbbít minden családi ellátás iránti kérelmet azon tagállam intézményének, amely jogának hatálya alá az érintett személy a leghosszabb ideig tartozott, és amely biztosít ilyen, árvák részére folyósított kiegészítő vagy különleges családi ellátásokat. Egyes esetekben ez azt is jelentheti, hogy ugyanilyen körülmények között azon tagállam intézményéig kell visszanyúlni, amely jogszabályainak hatálya alatt az érintett személy a legrövidebb biztosítási vagy helyben lakási időszakot töltötte.

▼B

IV. CÍM

PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

I. FEJEZET

Az ellátások költségeinek megtérítése az alaprendelet 35. és 41. cikkének alkalmazásában

1. szakasz

Megtérítés a tényleges kiadások alapján

62. cikk

Alapelvek

(1) Az alaprendelet 35. és 41. cikkének alkalmazása céljából a természetbeni ellátások költségeinek az azokat nyújtó intézmény elszámolásában szereplő tényleges összegét az illetékes intézmény visszatéríti az intézménynek, kivéve ahol a végrehajtási rendelet 63. cikke alkalmazandó.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett ellátások költségének tényleges összege részben vagy egészben nem szerepel azon intézmény nyilvántartásában, amely azokat nyújtotta, a megtérítendő összeget a rendelkezésre álló adatokból nyert valamennyi hivatkozási alapból kiindulva számított átalányfizetés alapján kell megállapítani. Az igazgatási bizottság felméri, hogy melyek az átalány kiszámításának alapjai, és megállapítja annak összegét.

(3) Az (1) bekezdésben említett ellátásokat nyújtó intézmény által alkalmazott jogszabályok hatálya alá tartozó biztosítottaknak nyújtott természetbeni ellátásokra alkalmazandónál magasabb díjak nem vehetők figyelembe a megtérítéskor.

2. szakasz

Visszatérítés rögzített összegek alapján

63. cikk

Az érintett tagállamok felsorolása

(1) Az alaprendelet 35. cikkének (2) bekezdésében említett azon tagállamok felsorolását, amelyek jogi vagy igazgatási struktúrái következtében a tényleges költségek alapján történő megtérítés nem alkalmazható, a végrehajtási rendelet 3. melléklete sorolja föl.

(2) A végrehajtási rendelet 3. mellékletében felsorolt tagállamok esetében az alábbi személyeknek nyújtott természetbeni ellátások összegét:

a) az alaprendelet 17. cikke szerint azon családtagok, akik a biztosított lakhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban laknak; valamint

b) az alaprendelet 24. cikkének (1) bekezdése és 25–26. cikke szerinti nyugdíjasok és családtagjaik,

▼B

az illetékes intézmény az egyes naptári évekre megállapított rögzített összegek alapján téríti meg az említett ellátásokat nyújtó intézménynek. E rögzített összegnek a lehető legközelebb kell állnia a tényleges kiadásokhoz.

64. cikk

A havi rögzített összegek és a teljes rögzített összeg kiszámításának módszere

(1) Minden egyes hitelező tagállam esetében valamely naptári évre vonatkozóan az egy főre eső havi rögzített összeg (F_i) meghatározása úgy történik, hogy a korcsoportok (i) szerint bontott, egy főre jutó éves átlagos költséget (Y_i) elosztják 12-vel, és a kapott eredményt az alábbi képletnek megfelelően (X-szel) csökkentik:

$$F_i = Y_i \times 1/12 \times (1 - X)$$

ahol:

— az index (i = 1, 2 és 3) a rögzített összegek kiszámítására alkalmazott három korcsoportot jelzi:

i = 1: 20 évnél fiatalabb személyek

i = 2: 20 és 64 év közötti személyek

i = 3: 65 éves és annál idősebb személyek,

— Y_i a (2) bekezdésben meghatározott, az i korcsoportra vonatkozó, egy főre jutó éves átlagos költség,

— az X együttható (0,20 vagy 0,15) a (3) bekezdésben meghatározott csökkentést mutatja.

(2) Az i korcsoportban felmerülő, egy főre jutó éves átlagos költség (Y_i) úgy számítható ki, hogy a hitelező tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó és annak területén lakóhellyel rendelkező valamennyi, az érintett korcsoportba tartozó személy számára az e tagállam intézményei által nyújtott természetbeni ellátásokra fordított éves kiadást elosztjuk az érintett naptári évben az adott korcsoportba tartozó személyek átlagos számával. A számításnak a végrehajtási rendelet 23. cikkében említett rendszerek keretében felmerülő kiadásokon kell alapulnia.

(3) A havi rögzített összeget érintő csökkentés általában 20 % (X = 0,20). Nyugdíjasok és családtagjaik esetében a csökkentés 15 % (X = 0,15), amennyiben az illetékes tagállam nem szerepel az alaprendelet IV. mellékletében található felsorolásban.

(4) Minden adós tagállam esetében az egy naptári évre vonatkozó teljes rögzített összeg az olyan módon kapott szorzatok összegével egyenlő, hogy az egyes i korcsoportokban az egy főre meghatározott havi rögzített összeget megszorozzák az adott korcsoportba tartozó érintett személyek által a hitelező tagállamban eltöltött teljes hónapok számával.

Az érintett személyek által a hitelező tagállamban eltöltött teljes hónapok száma valamely naptári év azon naptári hónapjainak száma, amelyek során az érintett személyek – mivel lakóhelyük a hitelező tagállam területén volt – e területen az adós tagállam költségére természetbeni ellátásokra voltak jogosultak. A hónapok számát a lakóhely szerinti intézmény által e célból az illetékes intézmény által megadott, az érdekeltek jogaira vonatkozó igazoló dokumentumok alapján vezetett jegyzék alapján határozzák meg.

▼B

(5) Az igazgatási bizottság legkésőbb 2015. május 1-jéig külön jelentést nyújt be e cikk alkalmazásáról, különös tekintettel a (3) bekezdésben említett csökkentésekre. E jelentés alapján az igazgatási bizottság olyan módosításokat tartalmazó javaslatot nyújthat be, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a számított rögzített összegek a lehető legjobban megközelítsék a ténylegesen felmerült kiadásokat, és a (3) bekezdésben említett csökkentések ne eredményezzenek a tagállamok számára kiegyensúlyozatlan vagy kettős kifizetéseket.

(6) Az igazgatási bizottság megállapítja az (1)–(5) bekezdésben említett rögzített összegek kiszámításához szükséges elemek meghatározásának módszereit.

(7) Az (1)–(4) bekezdés ellenére a tagállamok 2015. május 1-jéig továbbra is alkalmazhatják az 574/72/EGK rendelet 94–95. cikkét a rögzített összeg kiszámítására, feltéve, hogy a (3) bekezdésben előírt csökkentést alkalmazzák.

65. cikk

Az éves átlagos költségek jelentése

(1) A különböző korcsoportok meghatározott évre vonatkozó, egy főre jutó, éves átlagos költségét legkésőbb a tárgyévet követő második év végéig jelenteni kell a könyvvizsgáló bizottságnak. Ha a költséget a fenti határidőn belül nem jelentik, az igazgatási bizottság által egy előző évre meghatározott, egy főre jutó éves átlagos költséget kell figyelembe venni.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban meghatározott éves átlagos költségeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* évente ki kell hirdetni.

3. szakasz

Közös rendelkezések

66. cikk

Az intézmények közötti megtérítési eljárás

(1) Az érintett tagállamok közötti megtérítést a lehető legrövidebb időn belül rendezni kell. Valamennyi érintett intézmény köteles a követeléseket az e szakaszban említett határidőkön belül – amint lehetősége nyílik rá – megtéríteni. Egy adott követelés vitatása nem lehet akadálya egyéb követelés(ek) megtérítésének.

(2) Az alaprendelet 35. és 41. cikkében meghatározott, a tagállamok intézményei közötti visszatérítésre az összekötő szerven keresztül kerül sor. Külön összekötő szerv működhet az alaprendelet 35. és 41. cikke szerinti visszatérítések rendezésére.

▼B

67. cikk

A követelések benyújtásának és rendezésének határideje

(1) A tényleges kiadáson alapuló igényeket azon naptári félév végétől számított 12 hónapon belül kell benyújtani az adós tagállam összekötő szervéhez, amelyben ezek a követelések a hitelező intézmény nyilvántartásában megjelentek.

(2) Valamely naptári év tekintetében a rögzített összegekre vonatkozó igényeket az azon hónapot követő 12 hónapon belül kell benyújtani az adós tagállam összekötő szervéhez, amelyben az érintett évi átlagköltségeket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdették. A végrehajtási rendelet 64. cikkének (4) bekezdésében említett nyilvántartásokat a tárgyévet követő év végéig kell benyújtani.

(3) A végrehajtási rendelet 6. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében említett esetben az e cikk (1) és (2) bekezdésében előírt határidő nem kezdődhet az illetékes hatóság kijelölését megelőzően.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott határidőkön túl benyújtott követeléseket nem veszik figyelembe.

(5) A követeléseket az adós intézmény azon hónap végétől számított 18 hónapon belül téríti meg a hitelező tagállam – a végrehajtási rendelet 66. cikke szerinti – összekötő szerve számára, amelyben az érintett igényeket az adós tagállam összekötő szervéhez benyújtották. Ez a rendelkezés nem vonatkozik azokra a követelésekre, amelyeket az adós intézmény az említett időszakban elfogadható okból elutasított.

(6) A valamely igényre vonatkozó esetleges vitát az azon hónap végét követő 36 hónapon belül kell rendezni, amelyben a követelést benyújtották.

(7) A könyvvizsgáló bizottság segítséget nyújt az elszámolások végleges lezárásához olyan esetekben, amikor az ügyet nem lehet a (6) bekezdésben előírt határidőn belül rendezni, valamint – valamely fél indokolt kérésére – vitás kérdésekben véleményt nyilvánít, mégpedig azon hónapot követő hat hónapon belül, amelyben az ügyet hozzá utalták.

68. cikk

Késedelmi kamat és előleg

(1) A végrehajtási rendelet 67. cikke (5) bekezdésében előírt 18 hónapos időszak végétől a fennálló igényekre a hitelező intézmény kamatot számíthat fel, kivéve, ha az adós intézmény – az azon hónap végétől számított hat hónapon belül, amelyben a követelést benyújtották – a végrehajtási rendelet 67. cikkének (1) vagy (2) bekezdése alapján benyújtott összigény legalább 90 %-ának megfelelő előleget fizetett. A követelésnek az előleg által nem fedezett részére vonatkozóan kamatot csak a végrehajtási rendelet 67. cikkének (6) bekezdésében előírt 36 hónapos időszak végétől lehet felszámítani.

▼B

(2) Ezt a kamatot az Európai Központi Bank által az elsődleges refinanszírozó műveleteire alkalmazott referencia-kamatláb alapján kell kiszámítani. Az alkalmazandó referencia-kamatláb a fizetés esedékességi hónapjának első napján hatályban lévő referencia-kamatláb.

(3) Az összekötő szervek nem kötelesek az (1) bekezdésben előírt előleget elfogadni. Ha azonban egy összekötő szerv visszautasít egy ilyen ajánlatot, a hitelező intézmény a továbbiakban – az (1) bekezdés második mondatában foglaltaktól eltérően – nem jogosult késedelmi kamatot felszámítani a szóban forgó követeléssel kapcsolatban.

69. cikk

Az éves elszámolások kimutatása

(1) Az igazgatási bizottság az alaprendelet 72. cikke g) pontjának megfelelően a könyvvizsgáló bizottság jelentése alapján minden naptári évre vonatkozóan megállapítja a követelések helyzetét. E célból az összekötő szervek értesítik a könyvvizsgáló bizottságot – az általa megállapított határidőn belül és eljárásoknak megfelelően – egyrészről a benyújtott, rendezett vagy vitatott követelések összegéről (hitelezői pozíció), másrészről a kapott, rendezett vagy vitatott követelések összegéről (adósi pozíció).

(2) Az igazgatási bizottság bármilyen megfelelő ellenőrzést elvégezhet az (1) bekezdésben meghatározott éves igénykimutatás elkészítésének alapjaként felhasznált statisztikai és számviteli adatokon, különösen, hogy meggyőződjön arról, hogy azok megfelelnek-e az e címben megállapított szabályoknak.

II. FEJEZET

Munkanélküli-ellátások megtérítése az alaprendelet 65. cikke alapján

70. cikk

Munkanélküli-ellátások megtérítése

Az alaprendelet 65. cikkének (8) bekezdésében meghatározott megállapodás hiányában a lakóhely szerinti intézmény az alaprendelet 65. cikkének (6) és (7) bekezdése szerint azon tagállam intézményét, amely jogszabályainak hatálya alá a kedvezményezett a legutóbb tartozott, felkéri a munkanélküli-ellátások megtérítésére. A kérelmet azon naptári félév végét követő hat hónapon belül kell megküldeni, amelyben a kérelem tárgyát képező munkanélküli-ellátásból a legutolsó kifizetés megtörtént. A kérelemben fel kell tüntetni az alaprendelet 65. cikkének (6) és (7) bekezdésében említett három vagy öt hónapos időszak alatt folyósított ellátások összegét, azon időszakot, amelyre ezeket az ellátásokat folyósították, valamint a munkanélküli személy azonosító adatait. A kérelmeket az érintett tagállamok összekötő szervein keresztül kell benyújtani és kifizetni.

Az első bekezdésben említett határidő után benyújtott kérelmeket nem kell figyelembe venni.

A végrehajtási rendelet 66. cikke (1) bekezdését és 67. cikke (5)–(7) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

▼B

A végrehajtási rendelet 67. cikke (5) bekezdésében előírt 18 hónapos időtartam végétől a hitelező intézmény a ki nem fizetett igények összegét kamattal terhelheti. A kamatokat a végrehajtási rendelet 68. cikke (2) bekezdésével összhangban kell kiszámítani.

Az alaprendelet 65. cikke (6) bekezdésének harmadik mondatában említett legnagyobb megtéríthető összeg minden esetben azon ellátás összege, amelyre az érintett személy azon tagállam jogszabályai szerint lenne jogosult – amennyiben e tagállam foglalkoztatási szolgálatánál regisztráltatná magát –, amelyek hatálya alá utoljára tartozott. Mindazonáltal a végrehajtási rendelet 5. mellékletében felsorolt tagállamok közötti kapcsolatokban valamely érintett tagállam – amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy utoljára tartozott – illetékes intézményei minden egyes konkrét esetben az e tagállam jogszabályai alapján az előző naptári évben nyújtott munkanélküli-ellátások átlagos összege alapján határozza meg a legnagyobb összeget.

III. FEJEZET

Jogosulatlanul felvett ellátások behajtása, az ideiglenes folyósítások és járulékok behajtása, beszámítás és a behajtással kapcsolatos segítségnyújtás

1. szakasz

Alapelvek

71. cikk

Közös rendelkezések

Az alaprendelet 84. cikkének alkalmazásában és az abban meghatározott kereten belül a követelések behajtását lehetőség szerint az érintett tagállami intézmények között vagy az érintett természetes vagy jogi személlyel szembeni beszámítás útján kell végezni, a végrehajtási rendelet 72–74. cikkének megfelelően. Amennyiben a követelést vagy annak egy részét nem lehetséges behajtani ezzel a beszámítási eljárással, az esedékes összeg fennmaradó részét a végrehajtási rendelet 75–85. cikkével összhangban kell behajtani.

2. szakasz

Beszámítás

72. cikk

Jogosulatlanul felvett ellátások

(1) Ha egy tagállam intézménye valamely személynek jogalap nélkül folyósított ellátást, ez az intézmény az általa alkalmazott jogszabályokban meghatározott feltételekkel és kereteken belül felkérheti annak a tagállamnak az intézményét, amely az ellátásoknak a személy részére történő kifizetéséért felelős, hogy vonja le a jogalap nélkül folyósított összeget az érintett személynek járó hátralékokból vagy olyan összegekből, amelyek kifizetése folyamatban van, függetlenül attól, hogy az ellátás mely szociális biztonsági ágazaton belül kerül folyósításra. Ez utóbbi tagállam intézménye a szóban forgó összeget ugyanúgy az általa alkalmazott jogszabályokban az ilyen beszámítási eljárásokra meghatározott feltételek és korlátozások alapján vonja le, mintha egy saját maga által folyósított túlfizetésről lenne szó, és a levont összeget átutalja annak az intézménynek, amely a jogalap nélküli ellátást folyósította.

▼B

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha az alaprendelet III. címének 4–5. fejezete értelmében a rokkantsági ellátások, öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjak megállapításánál vagy felülvizsgálatánál valamelyik tagállam intézménye valamely személy részére jogalap nélkül fizetett ellátást, akkor ez az intézmény felkérheti a másik tagállam azon intézményét, amely a megfelelő ellátásoknak az érintett személy részére történő kifizetéséért felelős, hogy vonja le a túlfizetett összeget az érintett személynek járó hátralékokból. Miután az utóbbi intézmény tájékoztatta a jogalap nélküli összeget folyósító intézményt az általa fizetendő e hátralékokról, a jogalap nélküli összeget folyósító intézmény két hónapon belül közli a jogalap nélküli folyósítás összegét. Ha az az intézmény, amelynek hátralékot kell fizetnie, ezt az információt a határidőn belül kézhez kapja, a levont összeget átutalja a jogalap nélküli összeget folyósító intézménynek. Amennyiben a határidő lejár, az intézmény haladéktalanul folyósítja a hátralékot az érintett személy részére.

(3) Amennyiben valamely személy egy tagállamban szociális jóléti támogatásban részesült egy olyan időszak alatt, amelynek folyamán egy másik tagállam jogszabálya alapján ellátásokra volt jogosult, úgy a támogatást nyújtó szerv, ha jogosult az érintett személynek járó ellátások visszaigénylésére, felkérheti a másik tagállam azon intézményét, amely az ellátásoknak az érintett személy részére történő kifizetéséért felelős, hogy vonja le a kifizetett támogatás összegét azokból az összegekből, amelyeket e tagállam az említett személynek folyósít.

Ezt a rendelkezést értelemszerűen kell alkalmazni az érintett személy minden olyan családtagjára, aki valamely tagállam területén támogatásban részesült egy olyan időszak alatt, amelynek során a biztosított személy egy másik tagállam joga alapján e családtag tekintetében ellátásokra volt jogosult.

Annak a tagállamnak az intézménye, amely jogalap nélkül folyósított támogatást, az esedékes összegről nyilatkozatot küld a másik tagállam intézményének, amely aztán az összeget az általa alkalmazott jogszabályokban az ilyen beszámítási eljárásokra meghatározott feltételek és korlátozások alapján levonja, és haladéktalanul átutalja annak az intézménynek, amely a jogalap nélküli támogatást folyósította.

73. cikk

Ideiglenesen folyósított pénzbeli ellátások vagy járulékok

(1) A végrehajtási rendelet 6. cikkének alkalmazása céljából az az intézmény, amely a pénzbeli ellátásokat ideiglenesen folyósította, legkésőbb az alkalmazandó jogszabályok vagy az ellátások folyósításáért felelős intézmény meghatározását követő három hónapon belül kimutatást készít az ideiglenesen folyósított összegről, és azt elküldi az illetékesként megjelölt intézménynek.

Az ellátások folyósítása szempontjából illetékesként megjelölt intézmény az ideiglenes folyósítás tekintetében esedékes összeget levonja az általa az érintett személynek fizetendő megfelelő ellátások hátralékából, és a levont összeget haladéktalanul átutalja a pénzbeli ellátásokat ideiglenesen folyósító intézménynek.

▼B

Ha az ideiglenesen folyósított ellátások összege meghaladja a hátralékok összegét, vagy nincs hátralék, az illetékesként megjelölt intézmény ezt az összeget az általa alkalmazott jogszabályokban az ilyen beszámítási eljárásokra meghatározott feltételek és korlátozások alapján levonja a folyamatban levő folyósításokból, és a levont összeget haladéktalanul átutalja annak az intézménynek, amely a pénzbeli ellátásokat ideiglenesen folyósította.

(2) Az az intézmény, amelynek egy jogi és/vagy természetes személy ideiglenesen járulékot fizetett, mindaddig nem téríti viszsza a szóban forgó összegeket az azokat fizető személynek, míg az illetékesként megjelölt intézménytől meg nem bizonyosodott a végrehajtási rendelet 6. cikkének (4) bekezdése alapján neki járó összegekről.

Az illetékesként megjelölt intézmény kérésére – amelyet legkésőbb az alkalmazandó jogszabály megállapítását követő három hónapon belül meg kell tenni – az az intézmény, amelynek ideiglenesen járulékot fizettek, a járulékokat átutalja az adott időszakra illetékesként megjelölt intézménynek annak érdekében, hogy a jogi és/vagy természetes személy a járuléktartozást rendezze. Az átutalt járulékokat visszamenőlegesen úgy tekintik, mintha azokat az illetékesként megjelölt intézménynek fizették volna.

Amennyiben az ideiglenesen fizetett járulékok összege meghaladja azt az összeget, amellyel a jogi és/vagy természetes személy az illetékesként megjelölt intézmény felé tartozik, az az intézmény, amelynek ideiglenesen járulékot fizettek, a túlfizetés összegét megtéríti az érintett jogi és/vagy természetes személy részére.

74. cikk

A beszámítással kapcsolatos költségek

Nem kell költségtérítést fizetni, amennyiben az adósságot a végrehajtási rendelet 72. és a 73. cikkében megállapított beszámítási eljárással hajtják be.

3. szakasz

Behajtás

75. cikk

Fogalommeghatározások és közös rendelkezések

(1) E szakasz alkalmazásában:

— „követelés”: minden olyan követelés, amely jogalap nélkül befizetett járulékokra vagy jogalap nélkül folyósított vagy nyújtott ellátásokra vonatkozik, ideértve a követeléssel fellépő tagállam jogszabályainak megfelelő, a követeléssel kapcsolatos kamatokat, pénzbírságokat, közigazgatási pénzbüntetéseket és minden egyéb terhet és költséget,

— „megkereső fél”: minden egyes tagállam esetében az az intézmény, amely a fentiekben meghatározott követelést illetően tájékoztatást, értesítést vagy behajtást kér,

— „megkeresett fél”: minden egyes tagállam esetében az az intézmény, amelyhez tájékoztatásra, értesítésre vagy behajtásra irányuló megkereséssel lehet fordulni.

(2) A tagállamok közötti kérelmek és az ezekkel kapcsolatos közlemények feldolgozását főszabályként a kijelölt intézmények végzik.

▼B

(3) A gyakorlati végrehajtási intézkedéseket, többek között a végrehajtási rendelet 4. cikkével, valamint a behajtási kérelmek minimális összeghatárának megállapításával kapcsolatos intézkedéseket az igazgatási bizottság hozza meg.

76. cikk

Információkérés

(1) A megkereső fél kérésére a megkeresett hatóság minden olyan információt megad, amely a megkereső fél számára követelésének behajtásához hasznos lehet.

Az ezen információkhoz való hozzájutás érdekében a megkeresett fél élhet a saját tagállamában felmerülő hasonló követelések behajtására alkalmazandó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések által ráruházott hatáskörökkel.

(2) A tájékoztatás iránti kérelemben fel kell tüntetni annak a jogi vagy természetes személynek a nevét, utolsó ismert címét és az azonosításával kapcsolatos egyéb lényeges információkat, akit a kért tájékoztatás érint, valamint annak a követelésnek a természetét és összegét, amelyre a kérelem vonatkozik.

(3) A megkeresett fél nem köteles olyan információt szolgáltatni:

a) amelyet saját tagállamában felmerülő hasonló követelések behajtása érdekében nem tudna beszerezni;

b) amely kereskedelmi, ipari vagy szakmai titkokat fedne fel; vagy

c) amelynek megismerése sérthetné a tagállam biztonságát vagy a tagállami közérdekkel lehetne ellentétes.

(4) A megkeresett félnek tájékoztatnia kell a megkereső felet a tájékoztatás iránti kérelem megtagadásának okáról.

77. cikk

Értesítés

(1) A megkereső fél kérésére a megkeresett fél a saját tagállamában hatályban lévő, hasonló jogi aktusokkal vagy határozatokkal kapcsolatos értesítésekre vonatkozó szabályoknak megfelelően értesíti a címzettet mindazon jogi eszközökről és határozatokról – beleértve a bírósági határozatokat is –, amelyek a megkereső fél tagállamából származó követelésekre és/vagy azok behajtására vonatkoznak.

(2) Az értesítés iránti kérelemben fel kell tüntetni a címzett nevét és címét, valamint a címzettre vonatkozó minden egyéb olyan információt, amelyhez a megkereső fél általában hozzáfér, az értesítés tárgyát képező jogi eszköz vagy határozat jellegét és tárgyát, adott esetben az adós nevét és címét, valamint az adós azonosítására vonatkozó minden más lényeges információt, továbbá azt a követelést, amelyre az adott jogi aktus vagy határozat vonatkozik, és minden egyéb hasznos információt.

▼B

(3) A megkeresett fél haladéktalanul tájékoztatja a megkereső felet az értesítési kérelemmel kapcsolatban hozott válaszintézkedésről és különösen azon időpontról, amikor a határozatot vagy jogi eszközt a címzetthez továbbították.

78. cikk

Behajtás iránti kérelem

(1) Követelés behajtása iránti kérelemhez – amelyet a megkereső fél a megkeresett félnek címez – csatolni kell a megkereső fél tagállamában kiadott, a követelés végrehajtását engedélyező okirat egy hivatalos példányát vagy annak hitelesített másolatát, valamint adott esetben a behajtáshoz szükséges egyéb okmányok eredeti példányait vagy hitelesített másolatait.

(2) A megkereső fél csak akkor élhet behajtás iránti kérelemmel, ha:

a) a követelést és/vagy az annak végrehajtását engedélyező okiratot saját tagállamában nem vitatják, kivéve, ha a végrehajtási rendelet 81. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazandó;

b) saját tagállamában az (1) bekezdésben említett okirat alapján rendelkezésére álló behajtási eljárást lefolytatta, és az így foganatosított intézkedések nem eredményezik a követelés teljes kifizetését;

c) az elévülési határidő saját jogszabályai szerint még nem járt le.

(3) A behajtás iránti kérelem a következőket tartalmazza:

a) az érintett jogi vagy természetes személy neve, címe és minden más, az azonosítására és/vagy a javait birtokló harmadik személy azonosítására vonatkozó bármely egyéb információ;

b) a megkereső fél neve, címe, valamint minden, az azonosítására vonatkozó lényeges információ;

c) a megkereső fél tagállamában kiadott, a követelés végrehajtását engedélyező okirat;

d) a követelés jellege és összege, beleértve a tőkeösszeget, a kamatot, a pénzbírságokat, a közigazgatási pénzbüntetéseket és minden egyéb fizetendő terhet és költséget a megkereső és a megkeresett fél tagállamának pénznemében feltüntetve;

e) az okiratról a címzettnek a megkereső fél és/vagy a megkeresett fél által küldött értesítés időpontja;

f) az az időpont, amelytől kezdve, és az az időszak, amely alatt a megkereső fél tagállamában hatályos jogszabályok szerint a végrehajtás lehetséges;

g) bármely egyéb hasznos információ.

▼B

(4) A behajtás iránti kérelem ezenkívül a megkereső fél azon nyilatkozatát is tartalmazza, amely megerősíti, hogy a (2) bekezdésben foglalt feltételek teljesülnek.

(5) Amint a megkereső félnek bármely, a behajtás iránti kérelem tárgyát képező üggyel kapcsolatos lényeges információ a tudomására jut, továbbítja azt a megkeresett félnek.

79. cikk

A behajtás végrehajtását engedélyező okirat

(1) Az alaprendelet 84. cikkének (2) bekezdésével összhangban a követelés végrehajtását engedélyező okiratot közvetlenül a megkeresett hatóság szerinti tagállam követelésének érvényesítését engedélyező végrehajtási okiratként kell elismerni, illetve automatikusan ilyen okiratként kell kezelni.

(2) Az (1) bekezdés ellenére a követelés végrehajtását engedélyező végrehajtási okirat adott esetben, a megkeresett fél tagállamában hatályos rendelkezéseknek megfelelően elfogadható, elismerhető, kiegészíthető vagy az e tagállam területén a követelés érvényesítését engedélyező végrehajtási okirattal helyettesíthető.

A tagállamok a behajtás iránti kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül igyekeznek teljesíteni az okirat elfogadását, elismerését, kiegészítését vagy helyettesítését, kivéve azokat az eseteket, amikor e bekezdés harmadik albekezdése alkalmazandó. A végrehajtási okirat szabályos megfogalmazása esetén ezen intézkedések nem tagadhatók meg. A megkeresett fél értesíti a megkereső felet a három hónapos határidő esetleges túllépésének okairól.

A végrehajtási rendelet 81. cikkét kell alkalmazni, ha az intézkedések bármelyike az követeléssel és/vagy a megkereső fél által kiállított végrehajtási okirattal kapcsolatos jogvitával járna.

80. cikk

A fizetésre vonatkozó szabályok és határidők

(1) A követeléseket a megkeresett fél tagállamának pénznemében kell behajtani. A megkeresett fél az általa behajtott követelés teljes összegét átutalja a megkereső fél részére.

(2) A megkeresett fél – ha a saját tagállamában hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések lehetővé teszik, és miután konzultált a megkereső féllel – fizetési haladékot adhat az adósnak, vagy részletfizetést engedélyezhet. A megkeresett fél által e fizetési haladékért felszámított esetleges kamatokat szintén át kell utalni a megkereső félnek.

▼B

Azon időponttól kezdve, amikor a követelés behajtásának végrehajtását engedélyező okiratot a végrehajtási rendelet 79. cikke (1) bekezdésének megfelelően közvetlenül elismerték, vagy a végrehajtási rendelet 79. cikke (2) bekezdésének megfelelően elfogadták, elismerték, kiegészítették vagy helyettesítették, a megkeresett fél tagállamában hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések szerint a fizetési késedelemért kamatot kell felszámítani, és azt szintén át kell utalni a megkereső félnek.

81. cikk

A követelés vagy a behajtását engedélyező végrehajtási okirat és a végrehajtási intézkedések vitatása

(1) Ha a behajtási eljárás során valamely érdekelt fél vitatja a követelést és/vagy az annak végrehajtását engedélyező, a megkereső fél tagállamában kiállított okiratot, a keresetet a megkereső fél tagállamának illetékes intézményéhez kell benyújtani, ez utóbbi tagállam hatályos jogszabályainak megfelelően. Erről a lépésről a megkereső fél haladéktalanul tájékoztatja a megkeresett felet. A lépésről az érdekelt fél is tájékoztathatja a megkeresett felet.

(2) Amint a megkeresett fél megkapja az (1) bekezdésben említett értesítést vagy tájékoztatást a megkereső féltől vagy az érdekelt féltől, felfüggeszti a végrehajtási eljárást az ügyben illetékes szerv döntéséig, kivéve, ha a megkereső fél másként nem rendelkezik az e bekezdés második albekezdésének megfelelően. A végrehajtási rendelet 84. cikkének sérelme nélkül, és amennyiben a megkeresett fél szükségesnek tartja, óvintézkedéseket tehet a behajtás biztosítására, amennyiben a tagállamában hatályban lévő törvények és rendelkezések hasonló igények esetében ilyen intézkedést lehetővé tesznek.

Az első albekezdés ellenére a megkereső fél a tagállamában hatályos törvényeknek, rendeleteknek és közigazgatási gyakorlatnak megfelelően felkérheti a megkeresett felet a vitatott követelés behajtására, feltéve, hogy a megkeresett fél tagállamában hatályos törvények, rendeletek és közigazgatási gyakorlat ezt lehetővé teszik. Ha a jogvita eredménye az adósnak kedvez, a megkereső fél köteles megtéríteni minden behajtott összeget a megkeresett fél tagállamában hatályos jogszabályokkal összhangban fizetendő esetleges kártérítéssel együtt.

(3) Amennyiben a jogvita a megkeresett fél tagállamában hozott végrehajtási intézkedésekre vonatkozik, a keresetet – saját törvényi és rendeleti rendelkezéseinek megfelelően – e tagállam illetékes szervéhez kell benyújtani.

▼B

(4) Amennyiben az az illetékes hatóság, amelyhez az (1) bekezdésnek megfelelően a keresetet benyújtották, rendes vagy közigazgatási bíróság, e bíróság határozata – amennyiben az a megkereső fél számára kedvező, és lehetővé teszi a megkereső fél tagállamában a követelés behajtását – a végrehajtási rendelet 78. és 79. cikke értelmében „végrehajtási okiratnak” minősül, és az igény behajtását e határozat alapján hajtják végre.

82. cikk

A segítségnyújtás korlátai

(1) A megkeresett fél nem köteles:

a) a végrehajtási rendelet 78–81. cikkében meghatározott segítséget nyújtani, amennyiben a követelés behajtása az adós helyzete miatt a megkeresett fél tagállamában súlyos gazdasági vagy társadalmi nehézségeket okozna, amennyiben a megkeresett fél tagállamában hatályos törvények, rendeletek és közigazgatási gyakorlat hasonló belföldi követelések esetében ilyen intézkedést lehetővé tesz;

b) a végrehajtási rendelet 76–81. cikkében meghatározott segítséget nyújtani, amennyiben a végrehajtási rendelet 76–78. cikke szerinti eredeti kérelem öt évnél régebbi követelésekre vonatkozik, a behajtást engedélyező okiratnak a megkereső fél tagállamában a megkeresés időpontjában hatályos törvények, rendeletek vagy közigazgatási gyakorlat szerinti kiállításának időpontjától számítva. Amennyiben azonban a követelés vagy az okirat jogvita tárgyát képezi, a határidő számítása attól az időponttól kezdődik, amikor a megkereső fél tagállama megállapítja, hogy a követelés vagy a behajtást engedélyező végrehajtási okirat már nem vitatható.

(2) A megkeresett félnek tájékoztatnia kell a megkereső felet a segítségnyújtás céljából való megkeresés megtagadásának okairól.

83. cikk

Elévülési határidő

(1) Az elévülési határidőkkel kapcsolatos kérdésekre az alábbiak az irányadók:

a) a megkereső fél tagállamában hatályos jogszabályok, amennyiben a követelésre és/vagy az annak végrehajtását engedélyező okiratra vonatkoznak; valamint

b) a megkeresett fél tagállamában hatályos jogszabályok, amennyiben a megkeresett tagállamban végrehajtási intézkedésekre vonatkoznak.

A megkeresett fél tagállamában hatályos jogszabályok szerinti elévülési határidő a végrehajtási okirat közvetlen elismerésének időpontjától, illetve a végrehajtási okiratnak a végrehajtási rendelet 79. cikke szerinti elfogadásának, elismerésének, kiegészítésének vagy helyettesítésének időpontjától kezdődik.

▼B

(2) A követelések behajtásával kapcsolatban a segítségnyújtás céljából való megkeresés értelmében a megkeresett fél által tett lépések, amelyek – ha azokat a megkereső fél hozta volna meg – a megkereső fél tagállamában hatályos jogszabályok szerint megállapított elévülési határidőre felfüggesztő vagy megszakító hatással lennének, e hatást illetően úgy tekintendők, mintha ez utóbbi államban hajtották volna végre azokat.

84. cikk

Óvintézkedések

A megkereső fél indokolt kérésére a megkeresett fél óvintézkedéseket tesz a követelésbehajtás biztosítására olyan mértékben, amennyiben a megkeresett fél tagállamában hatályos törvényi és rendeleti rendelkezések azt lehetővé teszik.

Az első bekezdés végrehajtásához a végrehajtási rendelet 78., 79., 81. és 82. cikkében foglalt rendelkezéseket és eljárásokat értelemszerűen kell alkalmazni.

85. cikk

A behajtással kapcsolatos költségek

(1) A megkeresett fél a nála a behajtással kapcsolatosan felmerülő összes költséget behajtja az érintett természetes vagy jogi személytől, és azt visszatartja, a hasonló követelésekre vonatkozó, a megkeresett fél tagállamában hatályos törvényeknek és rendeleteknek megfelelően.

(2) Az e szakasz alapján nyújtott kölcsönös segítségnyújtás főszabályként térítésmentes. Amennyiben azonban a behajtás különös nehézséggel jár, vagy nagyon nagy összegű költséget érint, a megkereső és a megkeresett fél a szóban forgó ügy tekintetében egyedi megtérítési módozatról állapodhatnak meg.

(3) A megkereső fél tagállama a megkeresett fél tagállamával szemben felelősséggel tartozik minden olyan költség vagy veszteség tekintetében, amelyek a követelés tárgyát vagy a megkereső fél által kiállított okirat érvényességét illetően megalapozatlannak ítélt eljárások eredményeként merülnek fel.

86. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) Legkésőbb a végrehajtási rendelet hatálybalépésétől számított negyedik teljes naptári évben az igazgatási bizottság a végrehajtási rendelet 67. cikke (2), (5) és (6) bekezdésében előírt határidőkről összehasonlító jelentést nyújt be.

E jelentés alapján az Európai Bizottság szükség szerint megfelelő javaslatokat terjeszthet elő e határidők jelentős csökkentése érdekében.

(2) Legkésőbb az (1) bekezdésben említett időpontig az igazgatási bizottság megállapítja a 13. cikkben meghatározott, az időszakok átváltására vonatkozó szabályokat, azok egyszerűsítése céljából, amennyiben az lehetséges.

▼B

(3) Az igazgatási bizottság legkésőbb 2015. május 1-jéig jelentést nyújt be, amely kifejezetten a végrehajtási rendelet IV. címének I. és III. fejezete alkalmazását értékeli, különös tekintettel a végrehajtási rendelet 67. cikk (2), (5) és (6) bekezdésében említett eljárásokra és határidőkre, valamint a végrehajtási rendelet 75–85. cikkében említett behajtási eljárásokra.

Az Európai Bizottság e jelentés fényében szükség szerint megfelelő javaslatokat terjeszthet elő ezen eljárások hatékonyabbá és kiegyensúlyozottabbá tétele érdekében.

V. CÍM

VEGYES, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

87. cikk

Orvosi felülvizsgálat és igazgatási ellenőrzések

(1) Az egyéb rendelkezések sérelme nélkül, amennyiben az ellátásban részesülő, ellátást igénylő vagy ezek családtagja az adós intézmény szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén tartózkodik vagy lakik, az orvosi vizsgálatot ezen intézmény kérésére a kedvezményezett tartózkodási vagy lakóhelye szerinti intézmény végzi el az általa alkalmazott jogszabályokban megállapított eljárások szerint.

Az adós intézmény közli a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézménnyel a követendő szükséges különleges követelményeket, valamint azokat a pontokat, amelyekre az orvosi vizsgálatnak ki kell terjednie.

(2) A tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény jelentést küld az orvosi vizsgálatot kérő adós intézménynek. Az adós intézmény számára a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény megállapításai kötelező érvényűek.

Az adós intézmény fenntartja a jogot arra, hogy a kedvezményezettet egy saját választása szerinti orvossal vizsgáltassa meg. A kedvezményezett azonban csak akkor szólítható fel az adós intézmény szerinti tagállamba való visszatérésre, ha az egészségi állapota az út megtételét lehetővé teszi, valamint, ha a kapcsolódó utazási és tartózkodási költségeket az adós intézmény viseli.

(3) Amennyiben az ellátásban részesülő, ellátást igénylő vagy ezek családtagja az adós intézmény helye szerinti tagállamtól eltérő tagállam területén tartózkodik vagy lakik, az igazgatási ellenőrzést az adós intézmény kérésére a kedvezményezett tartózkodási vagy lakóhelye szerinti intézmény végzi el.

A (2) bekezdést ebben az esetben is alkalmazni kell.

(4) A (2) és (3) bekezdést arra is alkalmazni kell, hogy megállapítsák vagy ellenőrizzék az alaprendelet 34. cikkében említett, tartós ápolást biztosító ellátásban részesülő vagy azt igénylő rászorultságának mértékét.

(5) Két vagy több tagállam illetékes hatóságai vagy illetékes intézményei különös rendelkezésekben és eljárásokban állapodhatnak meg az igénylők és az ellátásban részesülők munkaerő-piaci alkalmasságának teljes körű vagy részleges javítására, valamint az igénylők és az ellátásban részesülők tartózkodási vagy lakóhelye szerinti tagállamban e célra rendelkezésre álló rendszerekben vagy programokban való részvételének teljes körű vagy részleges fejlesztésére.

▼B

(6) A díjmentes kölcsönös igazgatási segítségnyújtásra vonatkozó, az alaprendelet 76. cikkének (2) bekezdésében foglalt elvtől eltérően, az (1)–(5) bekezdésben említett ellenőrzések tényleges költségeit az ellenőrzéseket kérő adós intézmény megtéríti az ellenőrzések elvégzésére felkért intézménynek.

88. cikk

Értesítések

(1) A tagállamok értesítik az Európai Bizottságot az alaprendelet 1. cikkének m), q) és r) pontjában és a végrehajtási rendelet 1. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában szereplő szervek, valamint a végrehajtási rendelettel összhangban kijelölt intézmények adatairól.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szerveket – azonosítási kód és elektronikus cím formájában – elektronikus azonosítóval kell ellátni.

(3) Az igazgatási bizottság megállapítja az (1) bekezdésben meghatározott adatokról való értesítés tekintetében alkalmazandó struktúrát, tartalmat és részletes szabályokat, beleértve a közös formátumot és a mintát is.

(4) A végrehajtási rendelet 4. melléklete leírást tartalmaz az (1) bekezdésben szereplő információkat tartalmazó nyilvános adatbázisról. Az adatbázist az Európai Bizottság hozza létre és üzemelteti. A tagállamok felelősek azonban a nemzeti kapcsolattartási adataiknak ezen adatbázisban való rögzítéséért. Továbbá, a tagállamok garantálják a nemzeti kapcsolattartási adatok (1) bekezdésben előírt rögzítésének pontosságát.

(5) A tagállamok biztosítják az (1) bekezdésben szereplő információk állandó naprakésszé tételét.

89. cikk

Tájékoztatás

(1) Az igazgatási bizottság kidolgozza az ahhoz szükséges tájékoztatást, hogy az érdekeltek megismerhessék jogaikat, valamint az azok érvényesítéséhez szükséges alakiságokat. Amennyiben lehetséges, biztosítani kell ezen információk elektronikus úton, a nyilvánosság számára hozzáférhető internetes oldalakon történő közzététellel történő terjesztését. Az igazgatási bizottság gondoskodik az információk rendszeres naprakésszé tételéről, és figyelemmel kíséri az ügyfelek részére nyújtott szolgáltatások minőségét.

(2) Az alaprendelet 75. cikkében említett tanácsadó bizottság véleményeket és ajánlásokat adhat ki a tájékoztatás és annak közzététele javításáról.

(3) Az illetékes hatóságok gondoskodnak arról, hogy intézményeik ismerjenek és alkalmazzanak minden közösségi, jogalkotási vagy egyéb rendelkezést az alaprendelet és a végrehajtási rendelet hatálya alá tartozó területeken és azok feltételei szerint, az igazgatási bizottság határozatait is beleértve.

▼B

90. cikk

Pénznemek átváltása

Az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazásában a két pénznem közötti mindenkori átváltási arány az Európai Központi Bank által közzétett referencia-árfolyam. Az átváltási arány meghatározásához figyelembe veendő dátumot az igazgatási bizottság rögzíti.

91. cikk

Statisztikák

Az illetékes hatóságok statisztikákat állítanak össze az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazásáról, és továbbítják azokat az igazgatási bizottság titkárságának. Ezeket az adatokat az igazgatási bizottság által meghatározott terv és módszer alapján gyűjtik össze és rendszerezik. Az információk terjesztése az Európai Bizottság feladata.

92. cikk

A mellékletek módosítása

A végrehajtási rendelet 1., 2., 3., 4. és 5. melléklete, valamint az alaprendelet VI., VII., VIII. és IX. melléklete az igazgatási bizottság kérésére bizottsági rendelettel módosítható.

93. cikk

Átmeneti rendelkezések

A végrehajtási rendelet hatálya alá tartozó esetekben az alaprendelet 87. cikkét kell alkalmazni.

94. cikk

Nyugdíjakra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Ha a biztosítási esemény a végrehajtási rendeletnek az érintett tagállam területén történő hatálybalépése előtt következik be, és a nyugdíjkérelmet a fenti időpont előtt nem bírálták el, ez a kérelem kettős megállapítást von maga után, amennyiben az ellátásokat e biztosítási esemény következtében a fenti időpont előtti időszakban kell nyújtani:

a) a végrehajtási rendelet érintett tagállam területén történő hatálybalépését megelőző időszakra, az 1408/71/EGK rendelettel vagy az érintett tagállamok közötti hatályos megállapodásokkal összhangban;

b) a végrehajtási rendelet érintett tagállam területén történő hatálybalépésének napján kezdődő időszakra, az alaprendelettel összhangban.

Mindazonáltal, ha az a) pontban említett rendelkezések szerint kiszámított összeg magasabb a b) pontban említett rendelkezések szerint kiszámított összegnél, az érintett személy továbbra is jogosult az a) pontban említett rendelkezések szerint kiszámított összegre.

▼B

(2) A végrehajtási rendelet érintett tagállam területén történő hatálybalépése kezdetének időpontját követően e tagállam valamely intézményéhez benyújtott rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozóknak járó ellátások iránti kérelem szükségessé teszi azon ellátások hivatalból történő felülvizsgálatát az alaprendeletnek megfelelően, amelyeket a fenti időpont előtt egy vagy több más tagállam intézménye vagy intézményei ugyanazon biztosítási esemény kapcsán már megállapítottak; ez a felülvizsgálat nem eredményezheti a megállapított ellátás összegének csökkenését.

95. cikk

Az elektronikus adatcsere alkalmazására vonatkozó átmeneti időszak

(1) Az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében említett, elektronikus úton történő adatcsere alkalmazása tekintetében az egyes tagállamok átmeneti időszakot vehetnek igénybe.

Ez az átmeneti időszak nem haladhatja meg a végrehajtási rendelet hatálybalépése időpontjától számított 24 hónapot.

Ha azonban a szükséges közösségi infrastruktúra (Electronic Exchange of Social Security Information – EESSI) kiépítése a végrehajtási rendelet hatálybalépéséhez képest jelentősen késik, az igazgatási bizottság megállapodhat az időszakok ennek megfelelő meghosszabbításáról.

(2) Az (1) bekezdésben említett szükséges átmeneti időszakokra vonatkozó gyakorlati szabályokat az igazgatási bizottság határozza meg az alaprendelet és a végrehajtási rendelet alkalmazásához szükséges adatcsere biztosítása céljából

96. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 574/72/EGK rendelet 2010. május 1-jétől hatályát veszti.

Az 574/72/EGK rendelet azonban hatályban marad és továbbra is joghatással bír a következők alkalmazásában:

a) az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet rendelkezéseinek valamely harmadik ország e rendelkezések által pusztán állampolgárságuk okán nem érintett állampolgáraira való kiterjesztéséről szóló, 2003. május 14-i 859/2003/EK tanácsi rendelet ([1]), amíg az említett rendeletet nem helyezik hatályon kívül, vagy nem módosítják;

b) Grönland tekintetében a migráns munkavállalók szociális biztonságára vonatkozó közösségi szabályok technikai kiigazításainak megállapításáról szóló, 1985. június 13-i 1661/85/EGK tanácsi rendelet ([2]), amíg az említett rendeletet nem helyezik hatályon kívül, vagy nem módosítják;

([1]) HL L 124., 2003.5.20., 1. o.
([2]) HL L 160., 1985.6.20., 7. o.

▼B

c) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás ([1]), az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás ([2]) és más, az 574/72/EGK rendeletre hivatkozást tartalmazó megállapodások, amíg az említett megállapodásokat a végrehajtási rendelet függvényében nem módosítják.

(2) A Közösségen belül mozgó munkavállalók és önálló vállalkozók kiegészítő nyugdíjra való jogosultságának védelméről szóló, 1998. június 29-i 98/49/EK tanácsi irányelvben ([3]) és általánosságban valamennyi egyéb közösségi jogszabályban az 574/72/EGK rendeletre való hivatkozásokat a végrehajtási rendeletre való hivatkozásokként kell értelmezni.

97. cikk

Kihirdetés és hatálybalépés

Ezt a rendeletet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni. Ez a rendelet 2010. május 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

([1]) HL L 1., 1994.1.3., 1. o.
([2]) HL L 114., 2002.4.30., 6. o.
([3]) HL L 209., 1998.7.25., 46. o.

▼B

1. MELLÉKLET

A kétoldalú megállapodások továbbra is hatályos végrehajtási rendelkezései és új kétoldalú végrehajtási megállapodások

(a végrehajtási rendelet 8. cikke (1) bekezdésében és 9. cikke (2) bekezdésében említett végrehajtási rendelkezések)

BELGIUM–DÁNIA

A 2006. május 8-i és 2006. június 21-i levélváltás a Belgiumban biztosított alkalmazott személyek vagy önfoglalkoztatók Dániában lakó családtagjainak, valamint a Belgiumban biztosított, de Dániában lakó nyugdíjasoknak és/vagy családtagjaiknak nyújtott ellátás valós összegével történő megtérítésről szóló megállapodásról

BELGIUM–NÉMETORSZÁG

Az 1969. január 29-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok beszedéséről és behajtásáról

BELGIUM–ÍRORSZÁG

Az 1981. május 19-i és július 28-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 70. cikkének (3) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet III. címe 1. és 6. fejezete szerinti természetbeni ellátások és munkanélküli-ellátások megtérítéséről való kölcsönös lemondás) és az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való kölcsönös lemondás)

BELGIUM–SPANYOLORSZÁG

Az 1999. május 25-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet szerint biztosított természetbeni ellátások megtérítéséről

BELGIUM–FRANCIAORSZÁG

a) Az 1984. július 4-i megállapodás az egyik országban lakóhellyel rendelkező, de a másik országban dolgozó határ menti ingázók orvosi felülvizsgálatáról

b) Az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdése értelmében elfogadott, 1976. május 14-i megállapodás az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról

c) Az 1408/71/EGK rendelet 92. cikkének végrehajtásáról szóló, 1977. október 3-i megállapodás (a szociális biztonsági járulékok behajtása)

d) Az 1408/71/EGK rendelet 70. cikkének (3) bekezdésében előírt megtérítésekről való kölcsönös lemondásról szóló, 1979. június 29-i megállapodás (a munkanélküli-ellátások költségei)

e) Az 1979. március 6-i igazgatási megállapodás a Belgium és Franciaország közötti, a szociális biztonságról szóló, 1978. október 12-i kiegészítő egyezménynek az önálló vállalkozókra vonatkozó rendelkezések tekintetében történő végrehajtására vonatkozó szabályokról

f) Az 1994. november 21-i és 1995. február 8-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93., 94., 95. és 96. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezési szabályairól

▼B

BELGIUM–OLASZORSZÁG

a) Az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (2) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 1974. január 12-i megállapodás

b) Az 574/72/EGK rendelet 18. cikke (9) bekezdésének végrehajtásáról szóló, 1979. október 31-i megállapodás

c) Az 1991. december 10-i és 1992. február 10-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93. cikke szerinti kölcsönös követelésekről való lemondásról

d) Az 574/72/EGK tanácsi rendelet 94. és 95. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésének feltételeiről szóló, 2003. november 21-i megállapodás

BELGIUM–LUXEMBURG

a) Az 1961. január 28-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok beszedéséről

b) Az 1976. április 16-i megállapodás a végrehajtási rendelet 105. cikkének (2) bekezdésében előírt igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról

BELGIUM–HOLLANDIA

▼M1

_____

▼B

b) A 2006. március 13-i megállapodás az egészségügyi ellátásról

c) Az 1982. augusztus 12-i megállapodás az anyasági, rokkantsági és betegségbiztosításról

BELGIUM–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

a) Az 1976. május 4-i és június 14-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való kölcsönös lemondás)

b) Az 1982. május 4-i és július 23-i levélváltással (az 1408/71/EGK rendelet 22. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti költségek megtérítéséről szóló megállapodás) módosított 1977. január 18-i és március 14-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet III. címe 1. fejezetének rendelkezései szerinti természetbeni ellátások megtérítésére vagy megtérítésükről való lemondásra vonatkozó megállapodás)

BULGÁRIA–CSEH KÖZTÁRSASÁG

Az 1998. november 25-i megállapodás 29. cikkének (1) és (3) bekezdése és a közigazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségei visszatérítéséről való lemondásról szóló, 1999. november 30-i igazgatási megállapodás 5. cikkének (4) bekezdése

BULGÁRIA–NÉMETORSZÁG

A szociális biztonságról szóló, 1997. december 17-i egyezménynek a nyugdíj területén való végrehajtásáról rendelkező igazgatási megállapodás 8–9. cikke

CSEH KÖZTÁRSASÁG–SZLOVÁKIA

A szociális biztonságról szóló, 1992. október 29-i egyezmény 20. cikkének alkalmazásában a munkáltató székhelyének és a lakóhelynek a meghatározásáról szóló, 1993. január 8-i megállapodás 15. és 16. cikke

▼B

DÁNIA–ÍRORSZÁG

Az 1980. december 22-i és 1981. február 11-i levélváltás a betegségre, anyaságra, munkahelyi balesetre és foglalkozási betegségre vonatkozó biztosítás szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint a munkanélküli-ellátás, az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való kölcsönös lemondásról (az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdése, 63. cikkének (3) bekezdése és 70. cikkének (3) bekezdése, valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdése)

DÁNIA–GÖRÖGORSZÁG

Az 1986. május 8-i megállapodás a betegség, anyaság, munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén nyújtott természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről való részleges kölcsönös lemondásról, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondásról

DÁNIA–SPANYOLORSZÁG

A 2006. december 11-i megállapodás a Spanyolországban biztosított alkalmazott személyek vagy önfoglalkoztatók Dániában lakó családtagjainak, valamint a Spanyolországban biztosított, de Dániában lakó nyugdíjasoknak és/vagy családtagjaiknak nyújtott ellátás előlegezett fizetéséről, határidejéről és a valós összegével történő megtérítéséről

DÁNIA–FRANCIAORSZÁG

Az 1979. június 29-i megállapodás és az 1993. június 2-i kiegészítő megállapodás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikke (3) bekezdésének és 63. cikke (3) bekezdésének értelmében a megtérítésről való részleges lemondásról, továbbá az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (2) bekezdésének értelmében a megtérítésről való kölcsönös lemondásról (a betegség, anyaság, munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén járó természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről való részleges lemondás, illetve az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

DÁNIA–OLASZORSZÁG

Az 1998. november 18-i megállapodás a betegségre, anyaságra, munkahelyi balesetre és foglalkozási betegségre vonatkozó biztosítás szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről

▼M1

_____

▼B

DÁNIA–HOLLANDIA

A 2006. december 12-i megállapodással módosított 1979. március 30-i és április 25-i levélváltás a betegség, anyaság, munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések esetén nyújtott természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről

DÁNIA–PORTUGÁLIA

Az 1998. április 17-i megállapodás a betegségre, anyaságra, munkahelyi balesetre és foglalkozási betegségre vonatkozó biztosítás szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való részleges lemondásról

DÁNIA–FINNORSZÁG

A szociális biztonságról szóló, 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 15. cikke: A visszatérítéseknek az alaprendelet 36., 63. és 70. cikke (betegségi és anyasági, munkahelyi baleseti és foglalkozási betegségi, valamint munkanélküli-juttatások költségei), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (adminisztratív ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségei) szerinti kölcsönös elengedéséről szóló megállapodás

▼B

DÁNIA–SVÉDORSZÁG

A szociális biztonságról szóló, 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 15. cikke: A visszatérítéseknek az alaprendelet 36., 63. és 70. cikke (betegségi és anyasági, munkahelyi baleseti és foglalkozási betegségi, valamint munkanélküli-juttatások költségei), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (adminisztratív ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségei) szerinti kölcsönös elengedéséről szóló megállapodás

DÁNIA–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1989. november 8-i és 1990. január 10-i levélváltással módosított 1977. március 30-i és április 19-i levélváltás a természetbeni ellátások költségeinek, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondásról

NÉMETORSZÁG–FRANCIAORSZÁG

Az 1981. május 26-i megállapodás az 1408/71/EGK 92. cikkének végrehajtásáról (a szociális biztonsági járulékok beszedése és behajtása)

NÉMETORSZÁG–OLASZORSZÁG

A 2000. április 3-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok beszedéséről és behajtásáról

NÉMETORSZÁG–LUXEMBURG

a) Az 574/72/EGK rendelet 105. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, 1975. október 14-i megállapodás az igazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról

b) Az 1975. október 14-i megállapodás a szociális biztonsági járulékok beszedéséről és behajtásáról

c) Az 1990. január 25-i megállapodás a rendelet 20. cikkének és 22. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának alkalmazásáról

▼M1

———————

▼B

NÉMETORSZÁG–AUSZTRIA

A munkanélküli-biztosításról szóló, 1978. július 19-i egyezmény végrehajtásáról szóló, 1979. augusztus 2-i megállapodás II. szakaszának 1. pontja és III. szakasza továbbra is alkalmazandó azon személyekre, akik 2005. január 1-jén vagy előtte határ menti ingázóként gyakoroltak egy tevékenységet és 2011. január 1-je előtt válnak munkanélkülivé

NÉMETORSZÁG–LENGYELORSZÁG

Az 1977. január 11-i megállapodás az öregségi nyugdíjakról és munkahelyi baleseti ellátásokról szóló, 1975. október 9-i egyezmény végrehajtásáról

ÉSZTORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az Észt Köztársaság és az Egyesült Királyság illetékes hatóságai között 2006. március 29-én véglegesített, az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdése és 63. cikkének (3) bekezdése szerinti megállapodás az ezen rendelet alapján a két ország által nyújtott természetbeni ellátások költségeinek egyéb megtérítési módjairól, 2004. május 1-jei hatállyal

▼B

ÍRORSZÁG–FRANCIAORSZÁG

Az 1980. július 30-i és szeptember 26-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről (a természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről való lemondás), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

ÍRORSZÁG–LUXEMBURG

Az 1975. szeptember 26-i és 1976. augusztus 5-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről, valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet III. címe 1. vagy 4. fejezete szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkében hivatkozott igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondásról)

ÍRORSZÁG–HOLLANDIA

Az 1987. április 22-i és július 27-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 70. cikkének (3) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet 69. cikke értelmében megállapított ellátások költségeinek megtérítéséről való lemondás), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az 574/72/EGK rendelet 105. cikkében említett igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

ÍRORSZÁG–SVÉDORSZÁG

Az 2000. november 8-i megállapodás a betegségre, anyaságra, munkahelyi balesetre és foglalkozási betegségre vonatkozó biztosítás szerint nyújtott természetbeni ellátások költségeinek, valamint az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondásról

ÍRORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1975. július 9-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről (az 1408/71/EGK rendelet III. címe 1. vagy 4. fejezetének rendelkezései szerinti természetbeni ellátások megtérítéséről vagy a megtérítésről való kölcsönös lemondásról szóló megállapodás) és az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

GÖRÖGORSZÁG–HOLLANDIA

Az 1992. szeptember 8-i és 1993. június 30-i levélváltás az intézmények közötti megtérítések módszereiről

SPANYOLORSZÁG–FRANCIAORSZÁG

Az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet szerinti egészségügyi ellátásokra vonatkozó kölcsönös követelések kezelésére és rendezésére vonatkozó különleges rendelkezéseket megállapító, 2005. május 17-i megállapodás

SPANYOLORSZÁG–OLASZORSZÁG

Az 1408/71/EGK 36. cikk (3) bekezdését (betegségi és anyasági természetbeni ellátások megtérítése) és az 574/72/EGK rendelet 93., 94., 95. és 100. cikkét, valamint 102. cikkének (5) bekezdését (a betegbiztosítási és anyasági biztosítási ellátások megtérítésére és a késedelmes követelésekre vonatkozó szabályok) érintő, az egészségügyi ellátások költségei megtérítésének javítását és egyszerűsítését célzó új eljárásról szóló, 1997. november 21-i megállapodás

▼B

SPANYOLORSZÁG–HOLLANDIA

A Hollandia és Spanyolország közötti, 2000. február 21-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet végrehajtása során a betegségi és az anyasági biztosítási ellátásokra vonatkozó kölcsönös követelések rendezésének megkönnyítéséről

SPANYOLORSZÁG–PORTUGÁLIA

▼M3

_____

▼B

b) A 2002. október 2-i megállapodás az egészségügyi ellátást illető kölcsönös igények ügyintézésére és rendezésére vonatkozó, az igények rendezésének megkönnyítését és gyorsítását célzó részletes szabályok megállapításáról

SPANYOLORSZÁG–SVÉDORSZÁG

Az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet szerint biztosított természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről szóló, 2004. december 1-jei megállapodás

SPANYOLORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1999. június 18-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet rendelkezései alapján nyújtott természetbeni ellátások költségeinek megtérítéséről

FRANCIAORSZÁG–OLASZORSZÁG

a) Az 1991. május 14-i és augusztus 2-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésének feltételeiről

b) Az 1994. március 22-i és április 15-i kiegészítő levélváltás a végrehajtási rendelet 93., 94., 95. és 96. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésére irányuló eljárásról

c) Az 1997. április 2-i és 1998. október 20-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93., 94., 95. és 96. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésére irányuló eljárásról szóló, az a) és a b) pontban említett levélváltás módosításáról

d) A 2000. június 28-i megállapodás az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (1) bekezdésében említett költségek megtérítéséről való lemondásról a fent említett rendelet 51. cikke alapján kért igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok esetében

FRANCIAORSZÁG–LUXEMBURG

a) Az 1976. július 2-i megállapodás a munkavállalóval nem azonos országban lakóhellyel rendelkező családtagoknak nyújtott betegség- és anyasági biztosítási természetbeni ellátások költségeinek az 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 36. cikkének (3) bekezdésében előírt megtérítéséről való lemondásról

b) Az 1976. július 2-i megállapodás a korábban határ menti ingázóként dolgozó munkavállalónak, családtagjainak vagy túlélő hozzátartozóinak betegség- vagy anyasági biztosítási természetbeni ellátásokkal kapcsolatban felmerült költségeknek az 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet 36. cikkének (3) bekezdésében előírt megtérítéséről való lemondásról

c) Az 1976. július 2-i megállapodás az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek az 1972. március 21-i 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdésében előírt megtérítéséről történő lemondásról

▼B

d) Az 1995. július 17-i és szeptember 20-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 93., 95. és 96. cikke szerinti kölcsönös követelések rendezésének feltételeiről

FRANCIAORSZÁG–HOLLANDIA

a) Az 1997. április 28-i megállapodás az 574/72/EGK rendelet 105. cikke értelmében végzett igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról

b) Az 1998. szeptember 29-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet alapján a természetbeni ellátások esetében megtérítendő összegek meghatározásának különös feltételeiről

c) Az 1999. február 3-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet alapján a betegbiztosítási ellátások esetében a kölcsönös követelések ügyintézésének és rendezésének különös feltételeiről

FRANCIAORSZÁG–PORTUGÁLIA

Az 1999. április 28-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet alapján az egészségügyi ellátás esetében a kölcsönös követelések ügyintézésére és rendezésére irányadó különös részletes szabályok megállapításáról

FRANCIAORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

a) Az 1997. március 25-i és április 28-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és az orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről való kölcsönös lemondás)

b) Az 1998. december 8-i megállapodás az 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendelet alapján a természetbeni ellátások esetében megtérítendő összegek meghatározásának egyes módszereiről

OLASZORSZÁG–LUXEMBURG

A szociális biztonságról szóló általános egyezmény végrehajtási szabályairól szóló, 1955. január 19-i igazgatási megállapodás 4. cikkének (5) és (6) bekezdése (a mezőgazdasági munkavállalók betegségbiztosítása)

OLASZORSZÁG–HOLLANDIA

Az 1996. december 24-i/1997. február 27-i megállapodás az 1408/71/EGK 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről

OLASZORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az Olasz Köztársaság és az Egyesült Királyság illetékes hatóságai által 2005. december 15-én aláírt, az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdése és 63. cikkének (3) bekezdése szerinti megállapodás az ezen rendelet alapján a két ország által nyújtott természetbeni ellátások költségeinek egyéb megtérítési módjairól, 2005. május 1-jei hatállyal

LUXEMBURG–HOLLANDIA

Az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdése értelmében elfogadott, az igazgatási ellenőrzések és orvosi felülvizsgálatok költségeinek megtérítéséről történő lemondásról szóló, 1976. november 1-jei megállapodás

LUXEMBURG–SVÉDORSZÁG

Az 1996. november 27-i megállapodás a szociális biztonság terén felmerülő kiadások megtérítéséről

▼B

LUXEMBURG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1975. december 18-i és 1976. január 20-i levélváltás az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az 574/72/EGK rendelet 105. cikkében említett, az igazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

MAGYARORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A Magyar Köztársaság és az Egyesült Királyság illetékes hatóságai között 2005. november 1-jén véglegesített, a 883/2004/EGK rendelet 35. cikkének (3) bekezdése és 41. cikkének (2) bekezdése szerinti megállapodás az ezen rendelet alapján mindkét ország által nyújtott természetbeni ellátások költségeinek egyéb megtérítési módjairól, 2004. május 1-jei hatállyal

MÁLTA–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A Málta és az Egyesült Királyság illetékes hatóságai között 2007. január 17-én véglegesített, az 883/2004/EGK rendelet 35. cikkének (3) bekezdése és 41. cikkének (2) bekezdése szerinti megállapodás az ezen rendelet alapján mindkét ország által nyújtott természetbeni ellátások költségeinek egyéb megtérítési módjairól, 2004. május 1-jei hatállyal

▼M1

———————

▼B

HOLLANDIA–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

a) Az 1954. augusztus 11-i egyezmény végrehajtásáról szóló, 1956. június 12-i igazgatási megállapodás 3. cikkének második mondata

b) Az 1986. április 25-i és május 26-i módosított levélváltás az 1408/71/EGK 36. cikkének (3) bekezdéséről (természetbeni ellátások költségeinek megtérítése vagy a megtérítésről való lemondás)

PORTUGÁLIA–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A 2004. június 8-i megállapodás a két ország által nyújtott természetbeni ellátások egyéb megtérítési módszereinek meghatározásáról, 2003. január 1-jei hatállyal

FINNORSZÁG–SVÉDORSZÁG

A szociális biztonságról szóló, 2003. augusztus 18-i skandináv egyezmény 15. cikke: A visszatérítéseknek az 1408/71/EGK rendelet 36., 63. és 70. cikke (betegségi és anyasági, munkahelyi baleseti és foglalkozási betegségi, valamint munkanélküli-juttatások költségei), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikke (adminisztratív ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségei) szerinti kölcsönös elengedéséről szóló megállapodás

FINNORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Az 1995. június 1-jei és 20-i levélváltás az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről (természetbeni ellátások költségeinek megtérítése, illetve a megtérítésről való lemondás) és az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (igazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

SVÉDORSZÁG–EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A 1997. április 15-i megállapodás az 1408/71/EGK 36. cikkének (3) bekezdéséről és 63. cikkének (3) bekezdéséről (a természetbeni ellátások költségének megtérítése és a megtérítésről való lemondás), valamint az 574/72/EGK rendelet 105. cikkének (2) bekezdéséről (az igazgatási ellenőrzések és orvosi vizsgálatok költségeinek megtérítéséről való lemondás)

▼B

2. MELLÉKLET

A köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerek

(a végrehajtási rendelet ►M1 32. cikkének (2) bekezdésében és 41. cikkének (1) bekezdésében ◄ említett rendszerek)

A. Köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerek, amelyekre a 883/2004/EK rendelet természetbeni ellátásokról szóló III. címe 1. fejezetének hatálya nem terjed ki

Németország

A köztisztviselőkre vonatkozó különleges betegbiztosítási rendszer

B. Köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerek, amelyekre a 883/2004/EK rendelet III. címének 1. fejezetében – a 19. cikk, a 27. cikk (1) bekezdése és a 35. cikk kivételével – foglalt, a természetbeni ellátásokra vonatkozó rendelkezések hatálya nem terjed ki

Spanyolország

Köztisztviselők különleges társadalombiztosítási rendszere

A fegyveres erők különleges társadalombiztosítási rendszere

Igazságügyi tisztviselők és adminisztratív alkalmazottak különleges társadalombiztosítási rendszere

C. Köztisztviselőkre vonatkozó különleges rendszerek, amelyekre a 883/2004/EK rendelet természetbeni ellátásokról szóló III. címe 2. fejezetének hatálya nem terjed ki

Németország

A köztisztviselőkre vonatkozó különleges baleset-biztosítási rendszer

▼B

3. MELLÉKLET

A természetbeni ellátások költségének megtérítését rögzített összegek alapján igénylő tagállamok

(a végrehajtási rendelet 63. cikkének (1) bekezdésében említett tagállamok)

ÍRORSZÁG

SPANYOLORSZÁG

▼M3

CIPRUS

———————

▼B

HOLLANDIA

PORTUGÁLIA

FINNORSZÁG

SVÉDORSZÁG

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

▼B

4. MELLÉKLET

A végrehajtási rendelet 88. cikkének (4) bekezdése szerinti adatbázis jellemzői

1. *Az adatbázis tartalma*

   Az érintett szervek elektronikus jegyzéke (URL) az alábbi adatokat tartalmazza:

   a) a szervek neve az adott tagállam hivatalos nyelvén (nyelvein) és angolul;

   b) az azonosító kód és az EESSI elektronikus cím;

   c) a szervek funkciója az alaprendelet 1. cikkének m), q) és r) pontjában (és a végrehajtási rendelet 1. cikkének a) és b) pontjában) szereplő fogalommeghatározások tekintetében;

   d) a különböző kockázatok, ellátástípusok, rendszerek és a földrajzi kiterjedés tekintetében fennálló hatáskörük;

   e) a szervek az alaprendelet melyik részét alkalmazzák;

   f) az alábbi elérhetőségek: postai cím, telefonszám, faxszám, e-mail cím és a megfelelő URL-cím;

   g) az alaprendelet vagy a végrehajtási rendelet alkalmazásához szükséges bármely egyéb információ.

2. *Az adatbázis adminisztratív kezelése*

   a) Az elektronikus jegyzéket az EESSI tárolja, az Európai Bizottság szintjén;

   b) a tagállamok felelősek a szervekre vonatkozóan szükséges információk összegyűjtéséért és ellenőrzéséért, valamint azért, hogy a felelősségi körükbe tartozó bejegyzéseket és az ezekkel kapcsolatos változtatásokat az Európai Bizottság részére időben megküldjék.

3. *Hozzáférés*

   Az üzemeltetési és adminisztratív célokra felhasznált információ a nyilvánosság számára nem hozzáférhető.

4. *Biztonság*

   Az adatbázisban tett bármilyen módosítást (bejegyzés, frissítés, törlés) naplózni kell. A jegyzékbe a bejegyzések módosítása érdekében történő belépést megelőzően a felhasználókat azonosítani és ellenőrizni kell. A bejegyzés módosításának megkísérlése előtt ellenőrzik, hogy a felhasználó jogosult-e ennek a műveletnek a végrehajtására. A jogosulatlan felhasználók műveleteit el kell utasítani és naplózni kell.

5. *Nyelv*

   Az adatbázis általános nyelve az angol. A szervek neveit és elérhetőségét az adott tagállam hivatalos nyelvén (nyelvein) is fel kell tüntetni.

▼B

5. MELLÉKLET

Azon tagállamok, amelyek kölcsönös alapon a saját jogszabályaik alapján az előző naptári évben nyújtott munkanélküli-ellátások átlagos összege alapján határozzák meg az alaprendelet 65. cikke (6) bekezdésének harmadik mondatában említett legnagyobb megtéríthető összeget

(a végrehajtási rendelet 70. cikkében említett tagállamok)

BELGIUM

CSEH KÖZTÁRSASÁG

▼M3

DÁNIA

▼B

NÉMETORSZÁG

AUSZTRIA

SZLOVÁKIA

FINNORSZÁG